

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 12

מיום חמישי, י"ז בטבת תשע"ב, 12.1.2012

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 12 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום חמישי, י"ז בטבת תשע"ב, 12.1.2012, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ומ"מ ראש העיר	גבי שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -

חסרים:

חברת מועצה	גבי שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גבי פרח מלך -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
סגן מהנדס העירייה	אדרי' ולדימיר לוי -
מנהלת אגף החינוך	גבי מיכל מנקס -

על סדר היום:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2012.
2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2012.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה שלא מן המניין בעניין אישור תקציב הפיתוח והתקציב הרגיל. אנחנו בקוורום מלא. מראש אני רוצה להתנצל בפני חברי המועצה וגם בפני פונקציונרים שלנו מתוך העירייה וקהל שמגיע, כי הישיבה היא חופשית, על כך שהמקום הוא מאוד קטן. פשוט ביומיים-שלושה האחרונים מחליפים לנו את כל מערכת החשמל, את חדר החשמל בעירייה, ולא היה לנו מקום שם, אז בחרנו לעשות את זה כאן. אני מבקש מהחברים, פשוט המקום הוא קטן, כל אחד שידבר בתורו, כל אחד שידבר לעניין ולא מסביב.

גב' שירה אבין: אבל מה המסקנה לפני זה? שהמקום כזה קטן ויוצא חינוך כזה גדול.

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2012.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה, ברשותכם, כמה הערות. נתחיל עם התקציב הרגיל. התקציב הרגיל ותק הפיתוח הוגש לכל חברי המועצה. התקיים דיון בוועדת הכספים, כאשר כמעט בגדול, שני חברים בוועדת הכספים בחרו שלא לשתף פעולה ואפילו התנגדו לתקציב הרגיל, ואחד נמנע מתקציב הפיתוח.

מר אבי גרובר: שניים נמנעו מהתקציב.

מר יצחק רוכברגר: שניים נמנעו מתקציב הפיתוח ומהתקציב הרגיל אבי ויונה ברגור התנגדו. תקציב הפיתוח, כפי שאמרתי, נמנעו. כמעט ולא התקיים דיון מטענות וטענות שונות, ואנחנו נקיים את הדיון כאן.

מר אורי לוין: מה זאת אומרת לא התקיים דיון? זה לא הבנתי.

מר יצחק רוכברגר: יונה שלח מכתב לממונה על המחוז, למשרד הפנים, שבו הוא טען שהוא קיבל את החומר זמן שאינו מספיק. עפ"י התקנות, עפ"י הוראות משרד הפנים, מפורשות אפשר להעביר את התקציב עד 48 שעות לפני הישיבה. אנחנו נתנו את זה 90 שעות לפני הישיבה. אז זה לא הספיק לו. כמובן שחברו לסיעה החדשה, מר גרובר, הצטרף אליו וכמעט ולא ניהלו דיון בעניין. הם אמרו שהם יבדקו-

מר אבי גרובר: צריך לפרסם את ההסכם באתר.

מר יצחק רוכברגר: יבדקו את הנושא התקציבי ויעירו את ההערות שלהם, ואכן העירו הערות כאלה ואחרות. אני רק רוצה לומר כמה מילים. תראו, התקציב הוגש לכאן, אם למישהו יש הערות ידבר בזמנו, בזמן המותר לו, אין שום בעיה, תעירו את ההערות שלכם לתקציב, זה בסדר גמור. אבל, והאבל הגדול, ואני חוזר ואומר את זה כמה פעמים וכמה פעמים, ואני אחזור ואומר את זה גם בישיבת התקציב והישיבה הזאת מוקלטת. אין לי בעיה, אני לא משתיק אנשים ואין פה מצב שאני אומר לאנשים 'אל תתבטאו ואל תאמרו ואל תתבטאו'. זה בסדר גמור, מותר לעשות הכל. אבל אם ריח הבחירות, מישהו פה מתבלבל ורוצה להכניס כאן מערכת של ריח בחירות כבר, שאנחנו שנה ו-10 חודשים לבחירות לכנסת, יש לה איזה אוויר, אז זה לא בבית הספר שלי. אני אומר לכם את זה פה, אני ראיתי הערות מסוימות לעניין התקציב של חברים בסיעת מר"צ, של עידן ושל יונה, ולפני שאני אכנס לעומק של הדיון, אני אומר לכם, עידן, צר לי, אני רואה פה דברים שהם בחזקת דברים שמקוממים אותי. ותאמין לי, אני יודע לעשות בית ספר לפוליטיקה, לא רק ליונה ברגור, לכל אחד אחר, ועם כל הידידות והחברות שלי איתך, ויש לי אליך הרבה, אני לא אסכים שתכניסו כאן נופך של היבטים ארציים, של פעילות של מר"צ ארצית. אתם לא תכניסו לי כאן הגדלת תקציב

כדי לעשות פיוס עם העם הפלסטינאי. אתם רשמתם את זה פה בתקציב, אני לא אסכים לדבר הזה, ואם אתם רוצים לעשות פיוס עם העם הפלסטינאי, טוסו לעם הפלסטינאי, אל תהיו אצלי. אין דבר כזה, אני לא אסכים לזה ואני לא אקיים על זה דיון ולא אקיים על זה גם הצבעה. בחיים אני לא אקיים על זה הצבעה. תעשו מה שאתם רוצים, אני לא אסכים לזה. ואני אומר לכם, אני אומר עכשיו פה – אני שוקל את המשך השתתפותכם בקואליציה. אני לא אסכים למצב שאתם תעשו פוליטיקה ארצית על הגב של תושבי רמת השרון באלף ואחד דברים. אני אתן לכם דוגמה נוספת – מאיפה עזות המצח שלכם כסיעה לבוא ולומר שאנחנו מדברים על נושא, למשל, של מועצת נשים ופעילות נשים, והיום מדברים על הדרת נשים וכמובן שרמת השרון יישוב נאור ואנחנו נגד הדרת נשים, אתם כותבים פה: 'בשביל מה צריך כאן תקציב למועצת נשים? מי צריך בכלל יועצת למעמד האישה?' החוק מחייב אותי את הקמת מעמד האישה. אז אתם גם נגד זה. אז יפה, מר"צ הגדולה.

מר עידן למדן: מדוע אתה מפחית את תקציב מועצת הנשים מ-

60,000 ל-40,000?

מר יצחק רוכברגר: עזוב. תקרא מה אתם כותבים.

גב' שירה אבין: אין קשר בין מחלקת החינוך למועצת נשים

וליועצת למעמד האישה.

מר יצחק רוכברגר: עידן, דקה.

מר עידן למדן: מחלקת החינוך כתבה שהיא עושה פעולות למען

פיוס-

מר יצחק רוכברגר: עידן, תקשיב.

מר טל עזגד: יכול להיות שהכוונות אחרות, סגנון הכתיבה של יונה ברגור בעייתי קצת.

גב' שירה אבין: מקומם. לא קצת, הרבה.

מר רפאל בראל: אני רוצה להוסיף מילה על מה שאתה אומר. כאן כתוב 'יועצת לקידום מעמד האישה – 96,000 ₪, מי צריך? מועצת נשים 40,000, מי צריך?'.
מר יצחק רוכברגר: אז בואו נדייק בדברים. אבל זה בסדר. אני עוד לא

מקיים את הדיון כרגע. אני כרגע בדברי פתיחה. אני יכול לומר דבר אחד – כשיש אופוזיציה, והאופוזיציה פועלת, טוענת, אומרת, אני מתייחס לזה בכבוד. אין לי בעיה עם זה. כשהדברים במסגרת של אופוזיציה לכאורה הכל מותר. אני לא מתווכח. תאמין לי, לא אהבתי את הסגנון של גרובר בדברים כאלה, בדברים אחרים. לא אהבתי, אבל אני חושב שזו זכות שלו, הוא אופוזיציה, מותר לו להגיד את הדברים, אין לי שום בעיה בזה. אבל כשנמצאים בפנים ומעירים הערות בציניות וברוע, אני לא אוהב את זה. אני לא אוהב את הרעיון הזה, הבטן מתהפכת לי, אני מתאפק הרבה זמן עם יונה ברגור, עם ההתנהגות הברוטלית שלו, ויש לו התנהגות ברוטלית, מאוד ברוטלית ומאוד אלימה גם מילולית. ואני לא אסכים לזה יותר, זה נגמר. אני לא אסכים לזה. נראה מה יהיה אחר כך, אחרי התקציב. ואני אומר מראש, נתתי לכם חופש הצבעה בתחילת הקדנציה בנושא דת. זה בסדר גמור מבחינתי, אני יודע את עמדתכם וזה בסדר גמור מבחינתי. אבל לעשות הצגה על הגב של התושבים בכל דבר – נגמר, לא יודע. אחר כך תתייחס לדברים, אז זה בסדר.

התקציב השנה הוא תקציב שממש דקדקנו כמעט על כל פרט. מדינת ישראל

השיתה עלינו כל מיני מטלות השנה, כמו למשל בנושאים של תשלומים למורים ופנסיות וחוק נהרי, שהכניס לנו כאן תשלומים, ועוז לתמורה ואופק חדש, כל הנושאים האלה. זה הצריך אותנו לעשות שידוד מערכות, לנסות להתייעל ככל שרק ניתן, ואנחנו בסך הכל, אני חושב שמגישים היום תקציב שלא פוגע, לחלוטין לא פוגע, ברמת השירות לתושבים. אין לנו כוונה לפגוע ואנחנו בסופו של תהליך גם נעשה תקציב מאוזן. הוא יהיה תקציב מאוזן בסופו של דבר. אני מניח שבתקציב 2013 אנחנו כבר נהיה במצב הרבה יותר טוב כי ייכנסו לנו אגרות והיטלים יותר במהלך השנה הקרובה, כי גם תכניות הפיתוח שלנו כאן מכניסות הרבה כסף עם הבינוי. אני מקווה שהדברים האלה יסתדרו, אבל בסך הכל התקציב שלנו השנה עומד על כמעט 340 מיליון ₪, והתקציב בשנה שעברה כמה היה?

מר גיל גורדון: גידול של 2.4%.

גב' פרח מלך: 325.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, זה בערך. למרות הכל יש גידול ולמרות הכל אנחנו מחויבים גם להתייעלות כזאת או אחרת בכל מיני גופים, אגפים וכו'. אני רוצה לומר כמה מילים לפני שניכנס לסעיפים של הנושאים האלה. גרובר, אני אמרתי לך בתחילת הדברים שמקובל עליי ואני מעריך מאוד את הערות אופוזיציה, חבר, אני לא ביקשתי, אין פה סתימת פיות. אבל, אני חושב שמן הראוי רק לדייק בעובדות ולעשות את העבודה בצורה מספיק פיירית והוגנת ולא לשחק משחק של לגלגל עיניים לתקרה ומצד אחד כשמנסים להתייעל במקום אחד לנסות לדפוק משהו אחר. מה שאתה עשית פה בכמה דברים, הלכת על כיוון שאני לא אוהב אותו, למרות שאני מקבל את ההערות שלך, ואני אומר עוד פעם, אני מוכן לקבל את ההערות שלך. אני לא מסכים איתן, אבל אני מקבל את הגישה של ההערות, אבל בהחלט אני לא אסכים למצב

שתהיה הסתה, ואתם מכניסים שלטון של טרור ופחד, לא אני, אתם, ואני ראיתי את התגובות בעיתונות של כל מיני נושאים שאתם מעלים שאין בהם אפילו רבע של אמת. אם אני מתייחס, ויש פה גם אוהדים של קבוצת הכדורגל ונושאי תפקידים בהתנדבות בקבוצת הכדורגל, אני חייב לומר את הדברים האלה ואני שם את הדברים על השולחן. אנחנו כולנו הצבענו, אני חושב כמעט כולנו, לא כולנו, גריידי אז נמנע נדמה לי על הנושא של פיתוח ונדמה לי שגם עידן נמנע בסיפור הזה, אם אני לא טועה. וזה בסדר. אנחנו כולנו אישרנו תקציבים לצורך פיתוח מגרשי הספורט לצורך תשתיות, גם לקבוצה הבוגרת וגם לקבוצת הנוער, נערים, ילדים. יש היום כמעט אלף בני נוער וילדים שמשחקים בקבוצת הכדורגל. כל נושא התשתיות מתקדם עכשיו לקראת ביצוע, היינו צריכים לקבל אישורים של משרד הפנים, של מנהלת המחוז, תב"רים כאלה ואחרים, ותודה לאל זה מתקדם והקבוצות, אני רוצה לומר לכם שאני מסתכל על הערך הזה כערך חינוכי. הקבוצות כולן, רובם נמצאים בצמרת, מובילים את הטבלאות גם במסגרת ילדים, נוער, נערים, וגם הקבוצה הבוגרת עושה חייל ומביאה, אני חושב, הישגים יפים. העובדה שאני לא הובלתי מהלך של קיצוץ בקבוצת הכדורגל, כשמראש אני אמרתי שהשנה הזאת אנחנו חייבים לתקצב אותה כדי לא להידרש ולהיזקק למצב של תרומות מכל מיני ספקים גורמים, כדי שלא מחר-מחרתיים מישהו מאתנו יסתבך בגין הכספים האלה, נוצר מצב שאתם הולכים, אתה, סליחה שאני אומר לך את זה, אתה הולך ומצד אחד אתה אומר: 'אני אוהד, אני בא למשחקים' ומצד שני אתה אומר: 'רגע אחד, למה לא מורידים להם כסף ולמה אתם מורידים לאיזה קבוצה אחרת?' אנחנו חד משמעית, אני חייב לומר את זה מראש, בנושא הספורט אני הנחיתי את טל לקצץ כמיליון ש"ח נוספים במסגרת הספורט, בעיקר בתחום המינהלה, ואני לא אשכח תמיד אורי לוי, מהיום הראשון אמר, גם אם התקציב מאוזן בכל מקום תבדקו אם אפשר

תמיד להתייעל. כי לא צריך, אפילו אם התקציב מאוזן, תמיד לבדוק את האפשרות אם ניתן להתייעל. אז ביקשתי מטל: 'אנא תבדוק את הנושא ותראה אם אפשר להתייעל'. אגודת הספורט החליטה שהיא מתייעלת בצורה כזאת או אחרת, אני לא מתערב בסיפור הזה בכלל. אבל לבוא ולהסית נגד קבוצה או נגד גוף או נגד זה – לא מקובל עליי. אני אומר לך שלא רק זה, ואני מודיע את זה לפני הישיבה, לפני שאנחנו נכנסים לדיון. אני כואב שבשם הביקורת לכאורה, או בשם חופש הביטוי, מותר כל דבר. אנחנו מובילים פרויקט שהוא פרויקט דגל במדינת ישראל, ברמת השרון בפרט, פרויקט שנקרא תכנית המאה, תכנית שלוקחת ילדים בתיכונים ומביאה אותם למצוינות. המחזור השני סיים, המחזור השלישי כבר אמור להתגייס לצה"ל בקיץ הזה. גם על זה יש לך מה להגיד, ואתה גם מציע מה פתאום צריך את זה ולמה אי אפשר לצמצם את זה.

מר אבי גרובר: לא, תדייק.

מר יצחק רוכברגר: אני אראה לך בדיוק.

מר אבי גרובר: תדייק, אני לא אמרתי את זה.

מר יצחק רוכברגר: אתה אמרת למה לא לצמצם.

מר אבי גרובר: לא נכון, זה לא מה שאני אומר. אתה יכול לקרוא.

זו פעם ראשונה שבנאדם, עונים לו לפני שהוא דיבר.

מר יצחק רוכברגר: אני אתן לך לדבר.

מר אבי גרובר: הישיבה הזאת מאוד מוזרה.

מר יצחק רוכברגר: היא מוזרה גם לי.

מר אבי גרובר: אני עוד לא דיברתי בכלל, אתה כבר כאילו עונה לי.

מר יצחק רוכברגר: דיברת מספיק בעיתון.

מר טל עזגד: בוא אני אגיד לך למה הישיבה מוזרה. כי היא מתנהלת במעריב כבר שלושה ימים.

מר אבי גרובר: עיתון חותך כמו שהוא חותך. אתה רוצה לקרוא מה שיש לי להגיד? אתה מוזמן לבלוג שלי ולקרוא בדיוק מה שאני אומר.

מר יצחק רוכברגר: איזה בלוג? מה, אתה שחקן קולנוע, יש לך בלוג? עזוב נו, באמת.

מר אבי גרובר: לך יש בלוג. אתה שחקן קולנוע?

מר יצחק רוכברגר: אני, אין לי שום בלוג. תקשיב, אני אומר לך דבר אחד. אני אומר את זה בתחילת הישיבה. מאחר שאתה ניהלת את הישיבה הזאת בנושא, כמעט את כולה במסגרת העיתונות, ואני אמרתי לא פעם אחת שאם נושאים מתקיימים בעיתונות אני לא אקיים עליהם דיון, מאחר שזה תקציב אני כן אתן לך להתייחס לדברים, זה בסדר, אני לא אשתיק אותך.

מר טל עזגד: לא רק בעיתונות, גם יצאו מכתבים לעובדי...

מר יצחק רוכברגר: יצאו מכתבי הסתה לעובדים באגודת הספורט ויצאו כל מיני דברים.

מר אבי גרובר: יש פרוטוקול של אגודת הספורט, שאם הכסף לא עובר אנחנו מכנסים, שהתקציב מותנה. התחייבת שם לכנס... לבצע את זה.

מר טל עזגד: אסור לך לקרוא למרד בקרב עובדי עירייה, גם אם

אתה חבר מועצת עיר.

מר אבי גרובר: התחייבת ואתה לא עושה.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך, אני מתחייב-

מר אבי גרובר: התחייבנו, אישרנו תקציב מותנה, ולא עומדים במילה.

מר יצחק רוכברגר: אל תקפוץ. אני מתחייב ואני אומר לך עכשיו פה, כל הורה מתכנית המאה, בין אלה שסיימו לפני שנתיים, אלה שסיימו לפני שנה, אלה שלומדים עכשיו, יקבל מכתב ממני אישית על זה שאתה רוצה לצמצם את הפעילות של תכנית המאה. אני מציב יעדים.

מר אבי גרובר: תקבל מכתב דיבה.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אני אקבל, אל תדאג. אני אומר לך, אני אוציא מכתב בשמי, אחד על אחד על מה שאתה פרסמת בעיתונות, שאתה בעד לצמצם את הפעילות של תכנית המאה. ספינת דגל להצלת ילדים.

מר אבי גרובר: אני תיכף אסביר בדיוק מה שאני אומר.

מר יצחק רוכברגר: אל תסביר. יש לך את ההדקות שלך לדבר, אני אתן לך קצת יותר אפילו לדבר.

מר אבי גרובר: אני ראשון היום?

מר יצחק רוכברגר: לא, אני תיכף אתייחס לזה. אבל בכל מקרה, אני אומר לכם עכשיו, נקיים דיון על התקציב, אנחנו מציעים אותו ובסך הכל אני רוצה להודות לאנשי העירייה, אני רוצה להודות מראש למחלקת הגזברות,

לכל המחלקות שעשו למען התקציב, למנכ"לית העירייה פרח, לשירה, לחברי המועצה הנושאים בתיקים שכבר ראו, בדקו, ולעובדים כמובן, תודה רבה לכם. זה לא היה פשוט השנה, אבל הנה, תודה רבה, בסופו של דבר אנחנו כן עושים תקציב והתקציב יהיה מאוזן, ואני מקווה גם שאנחנו נאשר אותו היום, ויש לנו תקציב ל-2012, ושוב אנחנו נזכה בפרסים על ניהול כספי נכון. גזבר, בבקשה.

מר גיל גורדון: כמו שאיזיק התחיל והציג, השנה באמת התקציב הרגיל, השוטף, הסתכם סביב, לדייק במדויק, תיכף אני אסביר גם כמה שינויים שעשינו, שבאים לידי ביטוי בפרוטוקול של ועדת כספים, ב-339,438,000 ₪, כאשר זה למעשה גידול של 4.2% ביחס לשנה קודמת. מבחינת הגידול באוכלוסייה, השנה נמדדו 46,740 נפש, שזה צמיחה ביחס לשנה קודמת של 2.2%. כך שיש לנו פה גידול ריאלי בתקציב של משהו כמו 23.9%. אם אנחנו הולכים ומסתכלים על הסעיפים המרכזיים מבחינת ההכנסה, כמובן הסעיף המרכזי זה הארנונה, שהוא כמעט מסתכם ב-60%, זה 58.6%. משרד החינוך מוסיף 12.5% ומשרד הרווחה 5.3%. לגבי צפי ההוצאות, הסעיפים המרכזיים: שכר – 18.4%, פעולות כלליות – 31.5%, שכר חינוך, שזה סעיף נפרד מהשכר הכללי – 18.5%, ופעולות חינוך עוד 12.6%, שזה 42 מיליון ₪.

כפי שצוין פה, יש לנו השנה הוצאות, אם אני אקח לדוגמה את כל אותן תכניות של אופק חדש ושל עוז לתמורה, זה מעמיס על התקציב תוספת ביחס לשנה קודמת בשכר למורים של 7.6 מיליון ₪, כאשר זה מצד אחד. חוק נהרי כבר בשנה קודמת שילמנו תוספת כי התחלנו לשלם את זה פעם ראשונה 1.4 מיליון ₪. השנה מתקצבים עוד 400,000 ₪ נוספים, בעוד שההוצאות הן, כפי שאני מציין, גדלות. מצד שני, מה שהיה לנו בשנתיים האחרונות, היה לנו

בסביבות 10 ו-14 מיליון ₪ בהתאמה ב-2010 ו-2011, הכנסות שהן חריגות, הכנסות שלא היו בהכנסות הרגילות השוטפות. בשנת 2012 אנחנו לא צופים הכנסה מהסוג הזה. כך שלמעשה, מצד אחד לא יהיו את ההכנסות המיוחדות, מצד שני ההוצאות יגדלו. זו הסיבה שהיינו צריכים להיערך בתקציב די לוחץ ומצמצם. יש סעיפים בתקציב שהם סעיפים קשיחים, ואת הסעיפים האלה, לא ניתן לגעת בהם. לכן, את הקיצוצים או את הצמצומים, נאלצנו לעשות בתקציבים של פעולות, אבל גם שם עשינו למעשה גידולים, כי מה שהתאפשר לנו זה בעזרת הגידול הצפוי בתקציבי הממשלה. אז בסך הכל התקציב, כפי שראינו, גדל, אבל ריאלית בסעיפי הפעולות יש מקומות שלא גדל התקציב.

מה שרציתי להגיד ביחס לספר התקציב, לאחר שהספר הוגש לכם, קיימנו את ועדת הכספים, ובוועדה ציינו שיש כמה דברים שרצינו לסכם, הם גם אושרו בוועדה. מה שדיברנו זה ככה: בנושא של השתתפות, כפי שאמר ראש העיר, בתקציב אגודת הספורט יש התייעלות במיליון ₪. כלומר, התקציב ירד מ-6 ל-5 מיליון ₪.

מר אורי לוי: מה התייעלות?

מר גיל גורדון: תיכף ניכנס לזה, אני רק אציג את הנתונים. זה, דרך אגב, יגיד לנו טל. אחזקת גנים ציבוריים נתבקשנו להוסיף 100,000 ₪, ותכנית אב לשילוט 200,000 ₪. כלומר, בסך הכל הורדנו 700, אבל לאחר מכן התברר שיש צורך בנושא של אתר העירייה לעשות רוויזיה די משמעותית, בסביבות 150,000 ₪, לכן סך הירידה היא לא 700, אלא 550. לכן, התקציב בסופו של דבר מתכנס ל-339,438 ₪.

מר אבי גרובר: זה מה שאישרנו בוועדת כספים?

מר גיל גורדון: לא, אמרתי, הוספת עוד דבר אחד, שזה 150,000 ₪.

מר אבי גרובר: לאתר האינטרנט של העירייה.

מר גיל גורדון: נכון. עוד דבר אחד שרציתי לציין, שאין לו משמעות תקציבית, אבל פנו אליי מהוועדה החקלאית-

מר אורי לוי: למה צריך 150 לאינטרנט?

מר אבי גרובר: צריך ניוזלטר כל שבוע.

מר גיל גורדון: לא, אנחנו עושים חידוש בכל האתר, קיבלנו פידבק, עשו איזה סקר ויש מקום לשפר אותו. אז קיבלנו הצעת מחיר של 100,000 ₪, זה בעצם השינוי של כל האתר, ו-50,000 ₪ זה התחזוקה במהלך השנה. זה התקצוב. לגבי דבר נוסף, הוועדה החקלאית פנו אליי וביקשו לשריין להם חצי תקן למזכירה, אבל זה יבוא בכל מקרה מהתקציב שלהם, כך שזה לא משנה תקציבית את המסגרת. עד כאן.

מר יצחק רוכברגר: חברים, הערות לתקציב הרגיל. אם אין הערות, מי בעד?

מר אבי גרובר: לא, רפי יש לו.

מר רפאל בראל: אני קיבלתי הסברים, אני ישבתי מול גיל וקיבלתי הסברים, היו לי הרבה שאלות, גם מצד ההכנסות וגם מצד ההוצאות, כי אולי לא שמתם לב שההכנסות הצפויות מריבית עלו ב-2.4 מיליון ₪. מישהו שם לב לזה? אתם מתווכחים על ה-50,000 ₪ של הוצאה ואף אחד לא שם לב להכנסה. יש שם 2.4 מיליון ₪ תוספת. כלומר, שאנחנו כתוצאה מכך נחזיק בממוצע כ-80 מיליון ₪ במזומן, עליהם נקבל ריביות בבנקים.

מר גיל גורדון: לא מזומן, אלא מושקע.

מר רפאל בראל: ברור לי. מזומן אף אחד לא ייתן לך שום דבר, בוא

נקרא לזה נזיל. היתה לי עוד שאלה אחת שרציתי לקבל עליה הסבר, זה עניין הביטוח. עניין הביטוח ירד בחצי מיליון ₪. או שאנחנו התייעלנו והשגנו מחירים יותר זולים, או שאנחנו מתחמקים מהאחריות שלנו.

מר גיל גורדון: אתן לך תשובה קצרה. בשנה הקודמת עשינו אתם

הסדר ושילמנו שנה וחצי מראש. השנה הצלחנו להגיע לאותם מחירים בתשלום שנתי, זה כל ההפרש.

מר רפאל בראל: בדיוק כך, נכון. מישהו דיבר על הכנסות מהלבנים

ועשו מזה כמעט צחוק, מדברים על 20,000 ₪. אני מצאתי שיש 2 מיליון ₪ דווקא. מישהו העלה על הנייר 20,000 ₪ ושמו כל מיני סימני שאלה. בכל אופן, זה כל מה שיש לי על התקציב.

מר אבי גרובר: 2 מיליון ₪ ממה? מה זה לבנים?

מר רפאל בראל: עזוב, אם לא שמעת, יש בתקציב צפי של הכנסה של

2 מיליון ₪ מבית יד לבנים ע"י הפעלתו.

מר גיל גורדון: וגם הוצאה, זה מאוזן.

מר רפאל בראל: אני חושב שהתקציב הוא למעשה עבודתם של קובעי

המדיניות, אנחנו לא צריכים להיכנס להם בעצמות, אנחנו צריכים לראות אם הדברים שנאמרו בתקציב הם נכונים ונראים לנו. זו למעשה העבודה שלנו. העבודה שלי היא לא לשבת, כפי שמבקשים כמה אנשים, ולהתחיל לחשב אם אני אחסוך 1,000 ₪ או שאני אתן 1,000 ₪. רבותיי, זה לא התקציב. התקציב הוא המדיניות. אז מבחינת המדיניות הוא נראה לי.

מר גיא קלנר: שאלה כללית, לא נכנס לסעיפים. באופן עקרוני גם

דיברתי איתך על זה בהקשר של תרבות. מה ההערכה שלך לגבי היכולת במהלך השנה, האם יש מקורות שצפויים להגיע תוך כדי תנועה או שזה מה שנראה כרגע להערכתך תקציב פיקס?

מר יצחק רוכברגר: לא, אנחנו במידת הצורך גם נעשה אבחון של תקציב ביניים ויכול להיות שיהיו לנו הכנסות נוספות במהלך הרבעון הראשון. כבר דיברתי עם גיל, הכנסה של עוד איזה 3 ומשהו מיליון ₪. בהחלט כן, יעשה עדכון תקציב במידת הצורך כמובן.

מר גיל גורדון: במידת האפשר.

מר יצחק רוכברגר: במידת הצורך. הערות נוספות, בבקשה.

מר שרגא קירשנר: לפני שאני אתייחס למכתב שכתבו מר"צ, אני חשוב שאחד הדברים שעולה בפתיח שלהם, מתייחס יפה לנושא הזה של בלתי צפוי מראש. כי בדרך כלל כשאתה עושה תקציב אז יש. הם דיברו על 5%.

מר גיל גורדון: בין 2% ל-5%.

מר שרגא קירשנר: אני מדבר בין 5% ל-10%, שיהיה איזה גמישות בשינוי. יש דבר כזה בתקציב?

מר גיל גורדון: לא.

מר שרגא קירשנר: זאת אומרת, זה סגור Back to back?

מר גיל גורדון: בתקציב של ערים אתה צריך להגביל-

מר שרגא קירשנר: יש מגבלה חוקית? זו השאלה.

מר גיל גורדון: אתה צריך לאזן בין הוצאות והכנסות ולהציג

תקציב מאוזן. אם יש לך עודפים אז מעבירים אותם לתקציב פיתוח. אין פה להשאיר כספים, אתה חייב לייעד את זה. אתה יכול לייעד סעיפים, בגדול, לאשר בתוך הסעיפים. אבל להגדיר את זה לפיו אתה חייב.

מר יצחק רוכברגר: יש לי בקשה. גזבר, תרשום בבקשה את ההערות של האנשים לתקציב, אם יש הערות, ואנחנו בסוף נענה את התשובות. שלא יהיה מצב שנחזור לתשובה של זה ותשובה של זה. ויש לי רק בקשה נוספת, כל אחד בתורו מדבר. בבקשה, הערות נוספות.

מר עידן למדן: קודם כל, בפתח הדברים שלך אני לא אגיב, אני אתנצל בשמו של יונה, שהבנתי שפנה וביקש את דחיית הישיבה או הקדמתה וזה לא יצא.

מר אבי גרובר: הוא ביקש שהיא לא תתקיים היום ספציפית.

מר יצחק רוכברגר: אתה דובר שלו?

מר אבי גרובר: אנחנו חברים באותה סיעה, אמרת, אז אני דובר.

מר שרגא קירשנר: תפסת טרמפ, אה?

מר יצחק רוכברגר: חברים, די. אני אומר לכם עכשיו, אני לא אאפשר לדבר בברדק, די. עידן מדבר.

מר עידן למדן: אני אציין את הדברים, הדברים נשלחו מתוך אמירה לקבל התייחסות ומתוך רצון כן לבוא ולהיות שותפים ליישום התקציב, ובאמת להערכתנו נעשתה פה עבודה בסך הכל יפה, אנחנו שותפים לדברים הרבה פעמים ויושבים וחברים ומנסים לתמוך ולשנות מבפנים ולומר את הדברים, ולכן כך גם שלחנו את הדברים. מה שנאמר על הפיוס אכן נאמר.

נאמר ע"י ראש המחלקה בתוך הדברים שהיא כתבה כיעדי המחלקה בעניין הפיוס. לכן השאלה היתה מה הפרויקטים שמתקצבים ומדוע הם מתקצבים, כדי להבין לאן זה הולך. זה מופיע בתוך יעדי המחלקה.

גב' שירה אבין: אם היית יודע, שכמדברים על פיוס מה המשמעות של פיוס, זה כשמדברים, ויש גם הבדל בין פרויקטים לפרויקטים, ולכתוב את מה שכתבו, אני חושבת שזו פשוט שערורייה בפני עצמה.

מר עידן למדן: כל אחד ודרכו להתבטא.

גב' מיכל מנקס: רק שלוש הערות בהקשר הזה. פרויקט דו קיום מתקיים למעלה מעשר שנים בשני התיכונים באמצעות עמותת 'אפשר אחרת' שהיא עמותה המוכרת ע"י משרד החינוך. יש פרויקטים מתמשכים של מורים, תלמידים והורים מכפר קאסם ועם בית הספר הערבי ביפו, בהצלחה מרובה של שני התיכונים. בנוסף, פיוס וסובלנות הוא לא רק בין עמים אלא גם בתוכנו, ולכן גם מדיניות שילוב ילדים בעלי צרכים מיוחדים וכיוצא באלה הם פרויקטים מתקצבים ומפורטים. בנוסף, יש לנו את הנוער המתנדב, שאחד הנושאים שלו זה התנדבות ושילוב ילדים עם צרכים מיוחדים בפעילות. זה גם מפורט שם.

מר עידן למדן: אבל היה צריך להראות את הדברים, כיצד הם בנויים. אבל זה בסדר, זה מבורך.

גב' מיכל מנקס: לו הייתם שואלים.

מר עידן למדן: הרבה מאוד מהדברים יוכלו לענות לי אחר כך.

גב' שירה אבין: יכול להיות, אבל יש רק הבדל באיך כותבים ואיך מתייחסים לדברים.

מר עידן למדן: אני מסכים איתך.

גב' שירה אבין: זה זילות של המשמעות של הדברים האמיתיים.
בטח בדרך שכותבים אותם.

מר טל עזגד: את כבר יודעת שבסגנון של יונה זה מיותר להתווכח.

מר עידן למדן: אני מסכים איתך שיש דרכים להתבטא בצורות מסוימות.

מר טל עזגד: אני בטוח שאם עידן היה כותב את המסמך זה היה כתוב זה היה כתוב אחרת.

מר יצחק רוכברגר: אם הוא היה כותב את זה, זה היה אחרת.

גב' שירה אבין: בסדר, אבל אנחנו יכולים להתייחס למה שיש.

מר עידן למדן: אני לא אבנה על ניסוחים של אחרים. כל אחד יש לו את דרכו להתנסח, גם לראש העירייה וגם לחבר המועצה X וגם לחבר המועצה זה. כל אחד יש לו את דרכו להתבטא.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי, בסדר.

מר עידן למדן: לא קשור כרגע. קודם כל, באמת נעשתה עבודה טובה ומבורכת ע"י כל הצוות. אין מחלוקת על הדבר הזה. עכשיו אנחנו ננסה להתייחס לכמה דברים שכן מפריעים לנו. אחד, יש באמת את עניין ההכנסות. אחד מסעיפי ההכנסות זו אותה הנחה שאנחנו נותנים בדרך כלל לתושבים שמשלמים בהוראת קבע ומראש. 6320860. הנחה שירדו בכ-800,000 ₪. זאת אומרת, של 50%. זה דבר שגם אם זו היתה הטבה, אני סבור שזו הטבה

שהיינו צריכים לנסות לשמור אותה. היא גם פורסמה בחודש נובמבר בשוברים שנשלחו, היא פורסמה כ-2% והיא באמת ירדה ב-1%. לאותה הנחה יש משמעות, זה מקל על העבודה ועל התקציב ומקל על היכולת של המערכת לקבל את הכסף.

מר רפאל בראל: אבל זו פונקציה של מחיר הכסף.

מר עידן למדן: אני סבור שזה דבר שהיה ראוי שנשמור, בוודאי ובוודאי כשפרסמנו אותו מראש. יש גם איזושהי עלייה בלתי מוסברת מבחינת ההנחות הכלליות, שאנחנו מגדירים את זה כהכנסה וכהוצאה כפי שהסביר גיל כמה פעמים בשנה שעברה. בשנה הקודמת, ולדעתי גם בשנה לפנייה, זה תוקצב בכ-15 מיליון ₪. נאמר השנה עוד פעם שאנחנו הולכים לשמור על הדבר הזה ולהקשיח את המדיניות של הקריטריונים להנחות. מצד שני, פתאום יש פה איזושהי קפיצה גדולה מאוד ל-16.6 מיליון ₪. הדבר הזה, השאלה היא מדוע זה נובע, אם באמת מאיזושהי ירידה ברמת החיים פה, האם יותר נכים, יותר גמלאים. ממה הדבר הזה נובע?

מר יצחק רוכברגר: מה זה הסעיף הזה?

מר עידן למדן: יש את הסעיף שאנחנו מדברים על הנחות, שהוא סעיף בהכנסות. יש פה עלייה מאוד גדולה.

מר גיא קלנר: כאילו תיתן פחות הנחות.

מר עידן למדן: אני שואל ממה נובעת כרגע הקפיצה הזאת, כי זו קפיצה מאוד מהותית. זה של כמעט 10%. מאיפה הדבר בא? אנחנו מדברים גם על השילוט. תנו לי להציג את הדברים, אני אציג קצת את ההכנסות, קצת את ההוצאות, קצת דברים שמפריעים לי ואני אשמח כן לשמוע מה ראש

העירייה מציע, ואם כן תהיה נכונות באמת לבדוק את התקציב בעניין הזה. יש את עניין ההכנסות משילוט, אנחנו דיברנו ומדברים על תכנית אב בשילוט, זה גם דבר שמתקצב. דיברתי על זה עם כמה חברי מועצה, דיברתי על זה גם עם איציק. אני סבור שעניין השילוט וההשתלטות על המרחב הציבורי של תושבי רמת השרון הפך להיות מכה. אם כשנכנסים לעיר ופתאום לא רואים את הפרדסים ולא רואים את הירוק, או כשנוסעים ליד השדות, אנחנו מדברים כל הזמן על תכנית אב לשילוט, אנחנו לדעתי כבר תקצבנו את זה במהלך השנה האחרונה. יש פה גם תופעה של שילוט בלתי חוקי ואנחנו כנראה-

מר גיא קלנר: כמה הסעיף הזה?

מר עידן למדן: זה סעיף של כ-4.3 מיליון ש"ח והיה 3.8 מיליון ש"ח. זאת אומרת, אנחנו מצד אחד לא עושים עם הדבר הזה כלום, למרות שלפחות חלק מהחברים סבורים שזה דבר שיש לטפל בו במסגרת תכנית האב.

גב' שירה אבין: לא עושים עם מה כלום?

מר עידן למדן: לא מתעסקים עם השילוט.

מר יצחק רוכברגר: תנו לו לסיים לדבר.

גב' שירה אבין: הוא הולך להגיד דברים שבכלל לא נכונים.

מר יצחק רוכברגר: אבל הוא רק שואל, הוא רק מעיר.

מר עידן למדן: אנחנו מתייחסים לזה כאל מקור הכנסה-

גב' שירה אבין: יש גם התנהלות של שנים.

מר עידן למדן: אנחנו מעודדים לקבל עוד. אני סבור שאנחנו

צריכים ללכת... במיוחד משום שהאגרות הן משנה לשנה, אני סבור שאנחנו צריכים לסיים פה בהחלט כמה שיותר מהר כרגע עם תכנית האב ולהחליט את הדברים כדי לא במטרה שיהיה עוד כסף, אלא שיהיה את הדברים.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה רגע שאלה. כמה דקות יש לכל אחד?

עו"ד מיכה בלום: 10 דקות.

מר יצחק רוכברגר: לך יש 20, בגלל שיונה לא נמצא.

מר עידן למדן: אני מקווה שלא אמצא את כולן, משתדל להיות

יעיל. עוד דבר שראינו בו ירידה בהכנסות, ואחר כך אני אתייחס לזה גם בהוצאות, יש פה ירידה בהכנסות הן מעניין תכנית המיחזור, שזה היה פרויקט דגל שלנו, זה היה משהו שדיברנו בו, נתבקשנו לאשר את זה בשביל לקבל תקצוב מהממשלה והשנה אנחנו פתאום לא רואים את זה. זאת אומרת, השאלה היא מאיפה חוסר ההכנסה הזו נובע. לגבי ההוצאות, אני אתייחס לזה בהמשך.

גב' פרח מלך: אנחנו הגשנו לפי התכנית של איכות הסביבה,

אנחנו עומדים ביעדים שלהם ואנחנו אמורים לקבל את הכסף הזה.

מר עידן למדן: אבל היה צריך להיות, חסר שם תקציב של כמעט

100,000 ₪.

גב' פרח מלך: זה כסף שנכנס אלינו, אנחנו מקבלים אותו.

מר עידן למדן: לגבי החינוך, ואנחנו דיברנו, ופה דווקא גם בנייר

אמרנו, בסך הכל יש איזושהי מגמה שאנחנו רואים ירידה במה שאנחנו

קוראים לו הכנסות מהורים. אנחנו עברנו השנה גם את העניין, אנחנו דיברנו על זה בעבר בישיבות התקציב, אנחנו גם עברנו השנה את הקיץ וגם כולנו יודעים שרמת השרון היא אחת הערים היקרות למחייה באופן יחסי וגם טובה למחייה באופן יחסי באותה מידה. אבל דווקא בעניין החינוך אנחנו רואים עלייה מאוד גדולה בנושא השתתפויות עצמיות. אנחנו רואים את זה בטרומס חובה ובטרומס טרום חובה, יחסית אנחנו רואים עלייה גדולה בעצמיות, עלייה של כ-12% מההורים. אנחנו רואים ברם ורמה תופעה שלמעשה רם ורמה, הכסף שאנחנו גובים מההורים הוא יותר גבוה מהעלויות של רם ורמה. הוא 47% ביחס לכלל התכניות האלה של המחוננים, אבל ביחס לרם ורמה פרטנית הוא היה יותר גבוה.

גב' מיכל מנקס: הכל נתונים שפשוט-

מר יצחק רוכברגר: אבל אחרי זה.

מר עידן למדן: אני אסיים, אני אעלה את הדברים.

מר אבי גרובר: מי הכלב?

???: זה ביטוי.

???: אידיוט קופץ בראש.

מר אבי גרובר: למה להגיד בחדר הישיבה כשמישהו מדבר?

מר יצחק רוכברגר: הוא לא אמר לו כלב, הוא אמר ביטוי.

???: עכשיו דיברו על יונה, קפצת. בכל מצב אתה קופץ.

מר עידן למדן: יש את הדבר הזה גם בקונסרבטוריום.

סליחה, אבי גרובר, עוד שנה ו-10 לא תהיה פה. **???**

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר עידן למדן: יש תופעה של יותר תשלומי הורים גם בעניין של הקונסרבטוריום, ששם אנחנו מגיעים למעשה לשני שלישי מהתקציב כבר, שנכנס מהכנסות עצמיות. אני חושב שהדבר הזה, מן הראוי בהחלט לחשוב פה בכל רגע נתון מאיפה אנחנו מביאים יותר תקציב או איזושהי הכנסה אחרת, או ממקור אחר, ואני אתייחס לזה אחר כך בהוצאות, כדי באמת לפעול להפחתת תשלומי ההורים, אבל בצורה טובה וראוייה, שבאמת יהיה גם להם קצת יותר קל לחיות פה.

גב' מיכל מנקס: איציק, אפשר דקה?

מר יצחק רוכברגר: לא.

גב' מיכל מנקס: יש פה הטעיה.

מר יצחק רוכברגר: לא, אחרי זה. אני אתן לך לדבר אחר כך. סיים. יש מישהו שרוצה לומר עוד?

מר עידן למדן: דקה רגע, עוד לא סיימתי.

מר יצחק רוכברגר: סליחה.

מר עידן למדן: אני רק בהכנסות. דבר נוסף, אנחנו ראינו במהלך השנה האחרונה, שנתיים האחרונות, באמת התופעה של עניין עבירות הבנייה. דיברתי איתך, איציק, ואני יודע שאתה פנית כמה פעמים לגילה אורון בעניין הזה של תגבור הפיקוח על הבנייה. אני ניסיתי לראות איפה זה נמצא, אני חושב שזה דבר שמאוד חשוב לנו בתוך העיר, ואני מבקש לראות איפה זה

נמצא, הן בסעיף ההוצאות והן בסעיף ההכנסות.

גב' פרח מלך: תקצבנו משרה נוספת.

מר עידן למדן: כי אני חיפשתי לראות את הפעולה הזאת ואת הפעולה הנחרצת הזאת, שזה גם איכות החיים בעיר, זה גם שאלת האזרחות וזה גם מקור הכנסה נוסף בגין מי שעשה עבירות בנייה, ונהפוך הוא, אני דווקא ראיתי ירידה באותן הכנסות משפטיות. גם ההכנסות המשפטיות, לא ראיתי ביטוי לעניין עבירות הבנייה ואכיפתן. דובר יותר על חוקי העזר. שאלה כללית שיש לי, גיל, לגבי תקצוב מחלקת התכנון והבנייה, אני ראיתי פשוט שהיא מתקצבת בהרבה מאוד מעניין היטלי השבחה. זאת אומרת, האם זה נהוג ומקובל בערים אחרות, ואם כן באיזה יחס? כי זה היה דבר מאוד בולט מבחינת האחוזים של ההכנסות. עוד הכנסה שקיימת זה באמת עלייה גדולה בהכנסות אגרת תלמידי חוץ בחטיבת הביניים וברוטברג.

גב' מיכל מנקס: בתיכון אלון וברוטברג.

מר עידן למדן: בתיכון אלון, סליחה, והיה גם חטיבה. זאת אומרת אני מניח שזה תלמידים שבאים מבחוץ. פה השאלה שלי פשוט מבחינת ההכנסות, מיכל, עד כמה העירייה מתקצבת למול.

גב' מיכל מנקס: זה לא יפה מצדך, כי אסור לי לענות עכשיו.

מר עידן למדן: עד כמה היא מתקצבת למול, ואם אנחנו מתקצבים ביותר כסף אז האם כן יש את המדיניות לעשות את הסבסוד הזה או לא, ואם כן למה. מה הרעיון של המחלקה?

לגבי הריביות, באמת שמת לי לב להכנסות מהריביות, אני מברך את גיל וכל מי שאחראי לעניין, הוא הסביר את הדבר הזה היטב. כן שאלה שלא קיבלתי

עליה תשובה זה לגבי החזרי המע"מ, עד כמה הצפי שלך ב-2.5 מיליון ₪, בשים לב למה שכבר קיבלנו מהמים, ממכירת המתקנים, עד כמה הצפי הזה ריאלי.

מכאן אני אעבור להוצאות, אני אשתדל לקצר.

מר גיל גורדון: דרך אגב, שמת לב שעדכנו את זה כלפי מטה, את הסעיף הזה. הסעיף האחרון שאמרת עודכן כלפי מטה.

מר עידן למדן: יש את עניין מחלקת הדוברות, ושם יש מספר דברים שבלטו לי ואני רוצה להבין, ושאלתי אותם כבר בעבר. כל שנה יש את עניין המחשוב והתקשוב, שמדובר בקרוב ל-3 מיליון ₪ מדי שנה. הציפייה שלי או החשיבה שלי היתה שבשלב מסוים, או כך גם זה הוצג בפנינו בישיבות תקציב קודמות, שבשלב מסוים ההוצאה הזאת אמורה להתאזן ולהתחיל להיות מתוחזקת בשוטף. אני רואה עוד פעם השנה קרוב ל-3 מיליון ₪, זה 2.7 מיליון ₪, אם אני זוכר נכון, אבל זו עוד פעם אותה הוצאה, אותה רמת הוצאה נשמרת.

מר רפאל בראל: צריך להדביק את הקדמה כל הזמן.

מר עידן למדן: כל שנה 2.7 מיליון ₪, זה גם תקצוב וגם דברים. ומהצד השני, במערת ה-GIS, שאנחנו היום עושים בה שימוש רב ואנחנו עוד רוצים לתגבר את הפעולה שלה, כמעט ולא מתקצבת השנה, ולדעתי יש פה הערכת חסר. זאת אומרת, אנחנו לא יושבים פה וחושבים על הדברים הללו.

יש עוד מספר דברים. קודם כל, לגבי התברואה, שמנוהלת היטב, התברואה והגינון בעיר. עלתה השאלה האם באמת מהבחינה הזאת של הוצאות קבלניות כה רבות לא ניתן לייעל את המחלקה, אם זה כן אפשרי, לא אפשרי, האם

באמת קיים צורך. אני לא יודע, אני שואל את עצמי את השאלה, כי זה הוצאות גדולות לעומת הוצאות חיצוניות גדולות.

בפעולות איכות הסביבה אנחנו רואים עלייה מאוד דרמטית במשכורות, של כ-80%, ומצד שני אנחנו רואים ירידה בהוצאות לפעולות. שזה מתקשר גם למה שדיברתי קודם מבחינת ההכנסות מהממשלה. רגע היינו בפיקוח הווטרנרי. יש עלייה של כמעט 100% בעלות השכר, למרות שלא שונתה דרגת השכר, ויש שם עלייה וירידה מאוד גדולה בפעולות דווקא. הדברים האלה הם דברים שלא ברורים, קשה להסביר אותם.

מר רפאל בראל: אני אתן לך את הגזברות, שהם היו בשנה שעברה 17 איש, והיום 20 איש באותה משכורת.

מר עידן למדן: יכול להיות. אבל אם המשכורת עולה והפעולות יורדות, אם הוצאת 200 או אתה מוציא היום חצי מיליון-

מר גיל גורדון: זה פשוט, אני אסביר את זה.

מר עידן למדן: בסדר, אם יש הסבר אני רוצה לשמוע.

מר יצחק רוכברגר: שייכנס הבנאדם שזכה במכרז, זה לא מאשר לו את המשכורת.

מר עידן למדן: יש עוד כל מיני דברים קטנים יחסית, אבל אני כן אתייחס לדבר שמאוד בלט לי. יש את העניין של הוצאות הביטוח, שאני מבין שענית עכשיו. יש את עניין מינהל הקהילה לגמלאים. אנחנו רואים בכל נושא הגמלאים ירידה מבחינת ההוצאות. אנחנו רואים את הירידה גם בפעולות, אנחנו רואים גם בתמיכות. זה סך הכל ירידות, אמנם לא גבוהות, אבל לטעמי זה ירידות מאוד משמעותיות. אנחנו מתהדרים, ואני ידוע כמה אנחנו

משקיעים בדברים האלה, ואני אומר עוד פעם, אנחנו באים, גם במכתב ששלחנו איציק, למרות מה שפתחת את הדברים, גם במכתב ששלחנו וגם בדברים שנאמרים עכשיו אנחנו באים כן מתוך הגישה החיובית ומתוך הערכה למה שנעשה. זאת אומרת, הערכה כן למה שנעשה, הן בתחום החינוך, הן בתחום הגמלאים ובכל תחום אחר. אני חושב שדווקא עכשיו לבוא ולקצץ את הדברים האלה, אני חושב שזה דבר לא ראוי.

גב' שירה אבין: קודם אמרת שאתה מדבר בשמך ועכשיו אתה אומר שאתה מדבר בשמכם. יש כאן דברים שאתה לא מתייחס אליהם, הם לא בדיוק להגיד מילים חיוביות.

מר עידן למדן: אני אומר את זה כרגע בשמי, במה שכתוב לי. היתה לי השערה שיתכן שזה בין השאר מפטירות של אנשים. מצד שני, אנחנו עיר שיחסית יש בה הרבה גמלאים.

מר יצחק רוכברגר: 17%-18%.

מר עידן למדן: לכן אני חושב שלא צריך לקצץ בהוצאות בתחום הזה. שאלה שכן קיימת לי וראיתי אותה, היא בלטה במיוחד בתחום החינוך והיא בלטה אבל גם במקומות אחרים: היתה ירידה מאוד גדולה בנושא המאור והחימום מבחינת ההוצאות, שאם זה באמת בא מהתייעלות וממעבר לנורות חסכוניות ולא יודע מה, וממזגנים חוסכי חשמל, ראיתי בכמה מקומות ירידה דרמטית. הסיבה שאני מציין את זה, קודם כל אם זה באמת התייעלות זה בהחלט מבורך ויפה וצריך לתת לזה את הדגש. אבל, אני רוצה לוודא שלא הי הפה כן איזשהו חשש לתמחור או להערכה בחסר, במיוחד בשים לב שמחירי החשמל עולים ועולים לנו, וזה דבר שצריך לוודא אותו לפני שמאשרים את התקציב. היתה ירידה בתיכון של אותם פרויקטים מיוחדים,

בשני התיכונים, ירידה שלצערי אני לא מבין ממה היא נובעת. אותו דבר גם בשירות הפסיכולוגי, ראיתי צמצום מבחינת ההוצאות שלנו. והיה את פרויקט עיר של שיר, שהיה פרויקט שאמרנו שנעשה אותו במשך הרבה שנים, תקצבנו אותו בסך הכל בחצי מיליון ₪ בשנה האחרונה, השנה אנחנו בכלל לא מתקצבים אותו.

מר יצחק רוכברגר: הוא בתוך התקציב.

מר עידן למדן: הוא לא מופיע כמתקצב.

מר יצחק רוכברגר: הוא בתוך התקציב, הוא לא מתקצב בנפרד.

מר עידן למדן: צריך לראות שהוא מתקצב.

מר יצחק רוכברגר: הוא בתוך התקציב.

מר עידן למדן: מכאן אני אגיע למשהו שאני יודע שעוד פעם חלק לא יאהבו את מה שאני אומר. יותר חשוב לי עניין הפעולות, עמדתי בעניין תקצוב הקבוצות הייצוגיות ידועה. אני חזרתי ואמרתי את זה בעבר, ואני בישיבות תקציב קודמות חזרתי ואמרתי שלדעתי אנחנו נגיע פה לאיזשהם תקצובים ביתר על חשבון פעילות הספורט העממית וכל מיני פרויקטים אחרים. לדעתי יש פה באיזשהו מקום שאפשר לעשות מחשבה שנייה ולמצוא את הפתרון התקציבי. אם יש איזשהן הכנסות שיבטיחו את הפעולות האלה, את הפעולות בתיכון, את הפעולות למען הקשיש, את מחלקת הרווחה, כל מחלקת הרווחה אנחנו רואים שהיא דורכת במקום. כי סך הכל כמעט ולא היה בה קיצוצים אמנם, אבל בהתחשב בעליית מדד וכו' וכל הדברים האלה, אז זו למעשה דריכה במקום עם איזושהי נסיגה קלה אחורה, כשהיו גם מרכז הטיפול באלימות, בכלל לא תקצבנו אותו השנה. זה לא יתכן שאנחנו נעשה.

אנחנו הורדנו בפעולות הסמים ודווקא השנה היו לנו שתי תופעות לא טובות בתחום, שקיבלו פרסום יפה בעיתון, ודווקא בזה אנחנו תקצבנו. זאת אומרת, צריך לקחת את הדברים האלה, לדעתי יש פה מקור תקצובי, בעיקר באיזשהו חסכון היום במה שאני מגדיר אותו בקבוצות הייצוגיות, כנראה, אם יש פתרון אחר אין לי עם זה שום בעיה.

מר יצחק רוכברגר: יש פתרון אחר. תסגור אותם עכשיו.

מר עידן למדן: אבל צריך למצוא את התקצוב לאותם מקומות שציינתי ולתת את הפעולות שקוצצו. תודה.

מר יצחק רוכברגר: עוד הערות?

מר אבי גרובר: איציק, אני ואתה לא רואים הרבה דברים באותה צורה, זה לא סוד. אני עדיין מאמין שהעבודה בינינו היתה יכולה להיות יותר טובה ממה שהיא כרגע, ולצערי כמעט ואין בינינו שום תקשורת. זה גם התבטא בכל השבוע וחצי האחרון, שלדעתי היה אפשר לעשות דברים אחרת. לפני שאני אכנס לשתיים-שלוש נקודות עיקריות מבחינתי-

מר יצחק רוכברגר: אגב, בשבוע וחצי האחרון אתה שמעת ממני איזה תגובה לך? שמעת ממני דיבור אליך? אתה רצת לכל הגורמים. תרוץ.

מר טל עזגד: השאלה אם לדעתך אפשר היה לעשות אחרת בהתנהלות שלך.

מר יצחק רוכברגר: תרוץ, אני לא עשיתי כלום.

מר אבי גרובר: אני תיכף אתיחס.

מר יצחק רוכברגר: לא, רק תדייק בדברים.

מר רפאל בראל: גם אופוזיציה צריכה להיות בונה.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, בחיך.

מר אבי גרובר: לפני שאני נכנס לעניינם תכלס מהתקציב, אני רוצה להתייחס לשני מיתוסים שרצים פה ושמפמפמים אותך, חלק מהם, לא מעט שנים. הראשון מתייחס לנושא של ארנונה: 'הארנונה לא עולה, אנחנו לא נוגעים בארנונה'. אני עשיתי קצת בדיקה, ניסיתי, זה אמנם קשה להוציא בדיוק את המספרים, ואני בדקתי את הארנונה פר משפחה. לא פר מטר, אלא פר משפחה. בחישוב שאני עשיתי זה יוצא שהארנונה עלתה במהלך שתי הקדנציות שלך סדר גודל של 40%, כשהמדד עלה 20%. אני מוכן שיסתרו את המספרים, אבל ככה זה יוצא לי. ריאלית זה עלה. יוצא שזה די כפול מהמדד. אז להגיד שהארנונה לא זזה, זה לא מדויק.

מר רפאל בראל: בבנייה החדשה שהתווספה.

מר אורי לוין: איך אתה מסביר את זה?

מר אבי גרובר: הגדילו מטראזיים שמדדו בתים. למשפחה, עזוב שנייה למטר. אני אומר, לא יראו את זה דרך המטר. למשל, מדדו כל מיני בתים, למשל שינו שם את... אסור. איך שאיזיק נכנס לתפקיד התבצע שם שינוי.

מר אורי לוין: זה שינה את המחיר ב-40%?

מר יצחק רוכברגר: מה פתאום.

מר אבי גרובר: זה שינה את החיוב של משפחה ממוצעת ברמת השרון. זה מה שיוצא המספר.

- מר גיל גורדון:** החיוב הכולל בחלוקה למשפחות.
- מר שרגא קירשנר:** חישבת את זה על התקציב כולו או על בניין בודד?
- מר אבי גרובר:** לקחתי את המספרים.
- מר שרגא קירשנר:** את המספרים של הכל.
- מר אבי גרובר:** כן. מה השתנה מספר בתי האב מול הכנסה מארנונה.
- מר שרגא קירשנר:** אם התווספה בנייה אתה לא יכול לעשות את זה.
- מר אבי גרובר:** אבל יש לי בתי אב.
- מר שרגא קירשנר:** זה לא קשור לבתי אב.
- מר יצחק רוכברגר:** טוב, הבנתי. שקט רגע.
- מר אבי גרובר:** ריאלית זה עולה יותר. דבר שני שאני קורא פה, וכמעט אותו מינוח מופיע גם בשנה שעברה, זה נושא ההתייעלות. מנפנפים באיזשהו דגל של התייעלות. תכלס התקציב עולה כל שנה, וזה בסדר. הוא עולה יותר מהעלייה במספר התושבים. אז להגיד התייעלות, וגם הרבה תקציבים פה בהרבה סעיפים גדלים, התקנים עולים סדר גודל של 20 ומשהו תקנים, אז אני לא יודע אם באמת יש פה התייעלות כמו שיש פה, בוחרים בדברים מסוימים לגעת ובדברים מסוימים לא לגעת, וכשאומרים התייעלות אז אפשר להסביר למי שטיפה נפגע: 'מה אתה רוצה, אנחנו עושים התייעלות'. אבל תכלס מה שיש פה זה סדרי עדיפויות מסוימים, שהולכים לדברים מסוימים. אתה בוחר אותם, זו הפררוגטיבה שלך כראש עיר. בסדר, מקובל. אבל התקציב גדל, פר תושב התקציב עולה, הוא לא יורד. זה הדבר השני. זה

לפני שאני נכנס לדברים. התקציב כולו, אם אתה מוציא ומכניס.

מר גיל גורדון: תקציב לתושב מהגבוהים בארץ.

מר אבי גרובר: בסדר, אנחנו עיר בדירוג סוציו-אקונומי הכי גבוה בארץ.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אבי גרובר: אנחנו אוהבים את רמת השרון, בסדר.

מר יצחק רוכברגר: בגלל זה גם אנחנו זוכים בפרסים וכל מה שצריך.

מר אבי גרובר: בסדר, אני לא אומר שלא מאוזנים. אבל כשמנפנים באיזושהי מילה, אז בוא נבין מה אומרת המילה. התייעלות זה ברור שזה יורד. זה בסדר גמור, אבל שמשמשים בזה, זה מה שרציתי להגיד.

- הערה מהקהל -

מר יצחק רוכברגר: אתה לא יכול לדבר, אני אוציא אותך.

מר אבי גרובר: העניין הראשון שלי מפריע בתקציב הזה זה כל הנושא של ההשקעה בחינוך היסודי. אתה מכיר את התפיסה שלי בדבר הזה, אני גם הגשתי הצעה לסדר לעירייה. אתה עם התפיסה שלך מוביל את זה קצת אחרת ממני. אני האמנתי, וזה מה שאני אמרתי כל הזמן, ופה אתה לוקח ומעוות את זה לכיוון המאה. אני אמרתי שלא צריך לגעת במאה, בשום דבר מהמאה. המאה צריך להישאר כמו שהוא, הוא תכנית שבה אנחנו מחזירים איזושהו חוב שיש לנו לתלמידים במערכת. והחוב הזה הוא שבחינוך היסודי לא עשינו איתם עבודה מספיק טובה, ולכן כל כך הרבה ילדים צריכים להגיע בסוף התהליך לכיתת המאה. החינוך היסודי ברמת השרון, מתנצל שאני לא-

- מר שרגא קירשנר:** יש לך באמת נתונים סטטיסטיים?
- מר אבי גרובר:** התוצאות בשורה התחתונה, יוצא למשל שאנחנו, במחוז השרון-
- גב' מיכל מנקס:** אני, אני ממש מתאפקת, כי אתה מכפיש פה אוכלוסייה שלמה של עובדים.
- מר אבי גרובר:** אני עוד לא הספקתי להכפיש אף אחד.
- גב' מיכל מנקס:** אתה רק אמרת שלא עשינו עבודה מספיק טובה, אז אני לא יודעת באיזה בית ספר אתה מלמד-
- מר אבי גרובר:** כשאני מסתכל ואני רואה, למשל, שההשקעה בתלמיד ברמת השרון היא במקום השלישי אחרי רעננה ואחרי הרצליה, כשאנחנו מסתכלים על הזכאים לבגרויות ואנחנו נמצאים במקום השישי-
- מר יצחק רוכברגר:** אתה מסתכל על מה עכשיו? נתונים מאיפה אתה מביא?
- מר אבי גרובר:** נתונים.
- מר יצחק רוכברגר:** מהעיתון? אני שואל, אתה לא עונה לי.
- מר אבי גרובר:** שיעור הניגשים והזכאים לתעודות בגרות.
- מר יצחק רוכברגר:** יא אלה, איזה בנאדם זה. ממה אתה לוקח את הנתונים?
- מר גיא קלנר:** תן מראה מקום.
- מר יצחק רוכברגר:** מהעיתון?

מר אבי גרובר: כן, מהעיתון.

מר יצחק רוכברגר: אז תגיד מהעיתון. כי כשאני אמרתי לך שאתה אמרת בעיתון על תכנית המאה שצריך לצמצם אותה, אמרת לי 'העיתון לא מדייק'. אני לא בטוח שהעיתון בנושא הזה מדייק.

מר אבי גרובר: אוקיי, יכול להיות שהעיתון לא מדייק. בסדר, תתבע את העיתון. מה שאני אמרתי בקשר לעיתון זה שהעיתון לוקח מתוך שיחה של עשר דקות איתו, ולוקח את מה שמעניין אותו בתור ציטוט. פה מדובר על נתונים. אנחנו בנתונים האלה, שרגא, מה לעשות, העיר הכי חזקה בארץ, דירוג סוציו-אקונומי הכי גבוה, עזוב שנייה כל מיני ערים קטנות, אנחנו מספר 9, אבל התוצאות הן עדיין לא מספיק טובות. ואני חושב, אתה יודע מה, גם בתור לקוח של המערכת, יש לי שני ילדים בחינוך היסודי, ולמשל בבית הספר של הילדים שלי סגרו כיתת מתמטיקה, סגרו כיתת מדעים, עכשיו מוסיפים כיתות אבל אני אומר לך שזה רחוק מלהיות מספיק. אין מקומות שבהם אפשר ללמד קבוצות קצת יותר קטנות.

גב' מיכל מנקס: לא מדויק, אבי. סליחה, אתה לא יכול להטעות.

מר יצחק רוכברגר: אני אתן לך לענות.

מר אבי גרובר: אין כיתות כאלה. היו ואין.

???: תעבור לרעננה.

מר אבי גרובר: אני פה ואני לא אעבור לשום מקום.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, דבר. אל תעני.

מר רפאל בראל: אני חייב לתקן אותך. התקציב של עיריית רמת

השרון לשנת 2012 עלה ב-4%. תקציב החינוך היסודי עלה ב-12%. איך אתה מסביר את זאת? זה מה שיש לנו. אי אפשר לייצר יש מאין.

מר אבי גרובר: הבנתי, אוקיי. ועדיין.

מר רפאל בראל: ועדיין, נכון, הייתי רוצה להקצות תקציב 100 מיליון ש"ח. אין לי. מה אני אעשה, אגנוב אותם?

מר אבי גרובר: לא, אתה לא צריך לגנוב אותם, יש פה מספיק מקומות בתקציב שאתה יכול.

מר רפאל בראל: אין מקום לדעתי, תאמין לי, חרשתי אותו על ימין ועל שמאל.

מר אבי גרובר: לדעתך אין מקום, בסדר.

מר רפאל בראל: גם מכדורגל הורידו.

מר אבי גרובר: כדורגל לא הורידו.

מר יצחק רוכברגר: גם לא יורידו.

מר אבי גרובר: אבל זה לא העניין.

- הערה מהקהל -

מר טל עזגד: חבר'ה, זו דעתם, הם יכולים להביע אותה, זה בסדר. מזל שיש מישהו אחר שקובע את סדר היום הציבורי.

מר רפאל בראל: אני נבחר, אני יכול לענות לו. אתם תשבו בשקט.

מר אבי גרובר: בקיצור, זו בדיוק הכוונה שלי, אתה יכול לעוות את

זה לאן שאתה רוצה, תשלח מכתבים למי שאתה רוצה, אבל זה מה שאני מדבר עליו.

מר יצחק רוכברגר: איזה מכתבים? על מה אתה מדבר?

מר אבי גרובר: אתה אמרת שאתה הולך לשלוח מכתבים לכל ההורים של המאה שאני רוצה לסגור את המאה. אז אני הסברתי עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אמרתי שאתה רוצה לסגור את המאה. אמרתי שאמרת אתה בעד לצמצם את המאה.

מר אבי גרובר: אני לא בעד לצמצם את המאה.

מר יצחק רוכברגר: ולהשקיע ביסודי.

מר אבי גרובר: אם יושקע בחינוך היסודי כמו שצריך לא נגיע למצב הזה של כל כך הרבה כיתות מאה. זה כל מה שאני אמרתי.

גב' שירה אבין: אתה אומר דברים נחרצים, אתה לא איש חינוך ולא עשית סטטיסטיקות כדי לבוא ולהגיד דברים ולהעמיד את החינוך שלנו במקום שהוא לא ראוי לו.

מר אבי גרובר: אני רואה פה נתונים.

גב' שירה אבין: מיכל יכולה לענות ולהתייחס, כי היא אשת חינוך.

מר אבי גרובר: אני רוצה להיות מקום ראשון.

מר טל עזגד: אני לא מצליח להבין, לא את מיכל ולא אותך. למה אתם נופלים ברשת הזאת?

גב' שירה אבין: לא נופלים בשום רשת.

מר טל עזגד: תנו לבנאדם לדבר, זה בסדר.

מר יצחק רוכברגר: אתם מנהלים לי עכשיו דואטים פה? תמשיך.

מר אבי גרובר: אתם טוב לכם עם המצב, יופי, בסדר גמור. אני מצפה לילדים שלי יותר. זה אני. זה אחד. שתיים, אני עובר נושא. מי שרוצה לדעת יותר על התפיסה שלי יכול להיכנס לקרוא אצלי באתר.

מר רפאל בראל: אתה צודק, אבל אין מאיפה לקחת.

מר אבי גרובר: אתה חושב שאין איפה, נשב אחר כך. אני לא אתחיל עכשיו, כמו שאמרת, 50,000 ₪ לפה, 50,000 ₪ לפה. לא נעשה עכשיו את הדיון הזה.

מר יצחק רוכברגר: כואב לי על הילדים שלו, הם בבית ספר יסודי ונשאר לי עוד 7 שנים, בדיוק זה הזמן.

מר גיא קלנר: עפ"י התזה הזאת, כמה השקעה יותר בחינוך תוריד את ההשקעה בתקציב המאה? אני לא מצליח להבין למה הוא שם את זה ביחד על המאזניים.

מר יצחק רוכברגר: כי הוא רוצה לשים את זה, מה תגיד לו.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: חברים, הזמן נגמר. קדימה.

מר אבי גרובר: את הדיון הזה צריך לקיים לא פה, אלא צריך לקיים בוועדת החינוך, שאתה מחליט לא לכנס אותה, ולכן זה לא המקום לדון. הרי לא באמת יבוא פה עכשיו שינוי. אני אמרתי ברמת הכותרת את

התפיסה שלי להשקיע הרבה יותר בחינוך היסודי.

מר טל עזגד: דרך אגב, לאור ההתנהלות של האופוזיציה, יש עוד

כמה ועדות שלא התקיימו. אבל תיכף תהיה לי זכות דיבור.

מר אבי גרובר: היתה לנו פה בקיץ מחאה חברתית מאוד גדולה,

היא גם קרתה ברמת השרון. באתם, חיבקתם אותם, שמתם להם גם שומר ראש כל הזמן.

גב' שירה אבין: לבוא ולהגיד שאנחנו חיבקנו אותם, אני חושבת

שמי שבאמת חיבק אותם זה היית אתה שהיית שם כל הזמן. אנחנו דיברנו איתם ועזרנו להם בכל מיני דברים שעזרנו. עם כל הכבוד.

מר יצחק רוכברגר: הלאה. מה השאלה? מה ההערה?

מר אבי גרובר: בתקציב הזה אנחנו ממשיכים את המצב שיש כרגע,

שבו ברמת השרון היול"א הוא גם הכי יקר והוא גם הכי קצר.

גב' שירה אבין: היול"א לא הכי יקר. תדייק כשאתה מדבר. השבוע

ישבנו, היול"א לא הכי יקר.

מר אבי גרובר: הכי יקר והכי קצר. בהרצליה משלמים 900 ופה

משלמים 1,200 ש"ח.

מר יעקב קורצקי: אבי, אבי.

מר אבי גרובר: בהוד השרון משלמים 860 ופה 1,200 ש"ח.

גב' שירה אבין: אבי, אתה אומר חצאי דברים.

מר יעקב קורצקי: אני גם באתי בטענות לשירה, בדקתי את הכל, גם

כשאתה הולך ל... אתה יכול לקנות כרטיס ב-20 יורו ואתה יכול לקנות גם ב-90 יורו. והמורים לא רוצים כרטיס של 120 יורו. תלוי איפה אתה יושב.

מר יצחק רוכברגר: קורצקי, איזה מזל שנסעת ל...

מר יעקב קורצקי: אתמול ראיתי כרטיס 15 יורו איפה הושיבו אותי, אתה יכול לבחור ב-150 יורו. על מה אתם מדברים? אבי, אני רוצה שתשמע משהו, שאולי קצת יכאב לאבי, גם זה נוגע לו שזה יכאב לו. אנחנו יושבים בברצלונה, מאמן הנוער של ברצלונה, שהוא קשור עם המאמן של הבוגרים, אומר: 'כן, אני יודע, אתם ניצחתם את מכבי תל אביב 0-1, רמת השרון'. ככה הוא אומר. היינו בהלם, אבי.

מר אבי גרובר: הייתי שם, זה בסדר.

מר עידן למדן: עוד 2 מיליון ש"ח צריך לתת עכשיו לכדורגל כדי לנצח אותם עוד פעם. בשביל לגמור מקום 4 אתה לא צריך לעשות את התקצוב הזה.

מר אבי גרובר: אם יבטיחו לשלם 1,200 ויכול להיות שיהיה מישהו אחר שחושב שעיריית רמת השרון יכולה לשים 2-3 מיליון ש"ח לטובת הדבר הזה, והתשלומים ירדו.

מר יעקב קורצקי: אתה לא בדקת.

מר אבי גרובר: בדקתי הכל.

מר יעקב קורצקי: מעליב מה שאתה אומר.

גב' שירה אבין: אף אחד לא משלם את הסכומים האלה, אבי, אתה מדבר דברים בלי לדעת, ממש.

מר אבי גרובר: לא משלמים 1,200?

מר יעקב קורצקי: אבי, אתה מדבר שטויות.

גב' שירה אבין: משלמים פחות מ-1,200 ש"ח, משלמים הרבה מאוד דברים שהם... אתה גם לא מודע בכלל שאתה מדבר על מה העירייה נתנה.

מר אבי גרובר: מוסיפים עוד ועד ההורים?

גב' שירה אבין: זו בחירה של ההורים עצמם. אתה בכלל לא מבין שזו עמותה שמתנהלת. מדבר דברים בלי בכלל להבין על מה הוא מדבר.

מר שרגא קירשנר: אתה מדבר על מדיניות, אתה לא מדבר 'בסעיף 3 בתקציב חסר, אני יודע מה'.

מר אבי גרובר: בנאדם אחד פה שלא מוחא כפיים ואומר אמן על כל דבר. תן את עשר הדקות שלי. אני לא צריך את כל מערכת החינוך פה על מה אני אומר.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, תנו לו לדבר. אני רוצה להגיד לכם שהוא עושה את העבודה יפה. הוא מעיר את ההערות שלו, זה בסדר גמור, מותר לו.

מר רפאל בראל: אם הוא למד את התקציב.

מר יצחק רוכברגר: מה זה למד? למד זה אוויר. אבל מותר לו לדבר, זה בסדר.

מר רפאל בראל: יש משפט בערבית שאומר: 'גם כשהזקנים', זקנים זה ראשי העדות, 'כשיש נייר גם אלו שותקים'. תביא נייר, תוכיח לנו, זה

הכל. אתה סתם מדבר באוויר.

מר יצחק רוכברגר: מותר לו לדבר באוויר. אבי, תתקדם.

מר יעקב קורצקי: עידן, שמענו אותך, תן להגיב.

מר עידן למדן: אתה הפרעת לאבי.

מר יצחק רוכברגר: תגיד לי, אתה חזרת, היית כמה ימים בזה, חזרת עם בלק ג'ק?

מר אבי גרובר: המילה האחרונה וקצת סביב כל הקהל שבא. יש בתקציב הזה בתוך אותו סעיף שני מספרים. אני גם ניסיתי להבין, אני הרי יושב בוועד המנהל של אגודת הספורט, והיה לנו דיון בוועד המנהל של אגודת הספורט בחודש אוגוסט.

מר יצחק רוכברגר: זה כבר לא בשש, אנחנו מוציאים אותך.

מר אבי גרובר: זה בסדר, כמו שזה נמצא עכשיו אני גם אצא לבד, אל תדאג. אני לא אשאר בצורה הזאת חבר של משהו שאין לו-

מר טל עזגד: זה מוקלט, אתה חוסך לי כל כך הרבה הליכים.

מר אבי גרובר: אל תדאג, זה בסדר, אתה תישאר שם לבד אם אתה רוצה.

מר טל עזגד: אני אשאר ואני אקבל פרס שרת התרבות גם בעוד שנה. לא רק השנה.

מר יצחק רוכברגר: רגע, אני חייב. אני התבשרתי שרמת השרון זכתה בפרס בתחום הישגי הספורט בקנה מידה ארצי, כולל פרס כספי, ויהיה טקס

מרשים. השרה בעצמה, שרת התרבות, התקשרה אליי ובישרה לי את זה. אני מניח שזה עושה רע לכמה אנשים פה, אבל זה בסדר. זכינו, הנה, בעוד פרס.

מר גיא קלנר: כמה כסף?

מר טל עזגד: 75,000 ₪.

מר גיא קלנר: נחמד.

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, החשוב זה ה-

מר גיא קלנר: ברור.

מר טל עזגד: יותר מזה, הטקס היה צריך להיות בוינגייט והם ביקשו שיהיה ברמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: הם ביקשו שהטקס יהיה אצלנו, כהערכה.

מר טל עזגד: יש עוד ערים שמקבלות.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, תמשיך. נותן לך 15 שניות נוספות.

מר אבי גרובר: על ה-9.5 שעוד יש לי.

מר יצחק רוכברגר: קשה לך, אה, שקיבלנו פרס?

???: את ה... מלפני שבועיים שכחתם כולכם. טל, תספר להם, אתה היחידי שקורא כנראה.

מר טל עזגד: פרגנתי לכולם. אני פרגנתי לכתב, אכן היתה כתבה, בהחלט מפרגן.

מר יצחק רוכברגר: הכתב הזה הוא בסדר גמור. הלאה.

מר אבי גרובר: היה לנו דיון באגודת הספורט, שבמהלך הדיון באגודת הספורט נאמר ע"י גיל, הובטח ע"י גיל, שנכון שיש לנו חור בתקציב, זאת אומרת יש מצב שבו העמיסו על האגודה דברים שהיו קודם תחת העירייה, ויש מצב שהתקציב מותנה בזה שעיריית רמת השרון תעביר 900,000 ₪, והרי אז עוד לא יכולנו לדעת שזה באמת יבוא, כי באמת מי שמאשר זו מליאת המועצה, ואז נאמר בצורה מפורשת לפרוטוקול שאם תהיה בעיה עם ה-900,000 ₪ זה יחזור לדיון בוועד המנהל של אגודת הספורט. אני, מבחינתי אומרים את הדבר הזה, זו מילה בסלע, ואם יש בעיה עם התקציב אז קודם כל מכנסים את הוועד המנהל של אגודת הספורט, מודיעים לוועד המנהל של אגודת הספורט: 'תראו, היינו אמורים להיות עם תקציב מסוים, יש בעיה בעיריית רמת השרון ולכן עכשיו אנחנו נמצאים עם תקציב אחר ומקבלים החלטות בתוך אגודת הספורט – מה צריך יותר כסף, מה לא צריך יותר כסף'. זה מה שעושה ועד מנהל. במקום זה, יש מצב שבו אני, כחבר ועד מנהל, מקבל עותק ממכתב שמודיע לרכזים: 'תשמעו, כבר קיבלו את כל ההחלטות'. מקבלים פחות כסף, ולאור זה שיש פחות כסף אתם נדרשים לקצץ 30%. אני לא חושב שזו צורת עבודה נכונה מהבחינה של אגודת הספורט. מה גם שהנתונים בספר התקציב לא בדיוק מדויקים. ה-4.5 זה לא באמת הפעולות שהיו בשנת 2011, מה לעשות. יוצא שהפעולות ב-2011 היו יותר מ-4.5. ולאור זה אנחנו נדרשים לעשות הרי את אותו קיצוץ שאנחנו נדרשים לעשות ב-2012. כי אם אתה מסתכל בתקציב אתה אומר: 'היה 4.5, עלה ל-5, איזה יופי. התקציב רק עולה'.

מר רפאל בראל: זה בתקציב, אנחנו לא מדברים על ביצוע. יש תקציב ויש ביצוע, זה שני דברים שונים.

מר אבי גרובר: העלייה היא טכנית.

- מר יצחק רוכברגר:** רפי, הוא מדבר סיסמאות ואנחנו מדברים אחרת.
- מר אבי גרובר:** אני מדבר סיסמאות וזה התכלס, הרכזים נדרשו לקצץ 30%, זה גם סיסמה.
- מר טל עזגד:** הטלפון שלי פשוט דומה לטלפון של מעריב, וכנראה בטעות ענו במעריב.
- מר אבי גרובר:** לא, לא בטעות, זה בסדר. ממנו קיבלתי תשובה יותר הגיונית ממך, מה לעשות. מההוא במעריב.
- מר טל עזגד:** לא טרחת להתקשר אליי, אדוני.
- מר יצחק רוכברגר:** עזוב אותו, נו.
- מר אבי גרובר:** גם ממך קיבלתי.
- מר טל עזגד:** אתה קיבלת ממני תשובה?
- מר יצחק רוכברגר:** חבר'ה, הוא בדיוק משיג את מה שהוא רוצה, ואני אומר לכם, הוא עושה את זה בסדר גמור. הוא מעצבן, הוא מדבר לא לעניין.
- מר אבי גרובר:** אני לא מנסה לעצבן, אני מנסה להגיד דברים. תתייחס למה שאני אומר.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אתייחס, אבל דבר.
- מר אבי גרובר:** בסדר. אנחנו ישבנו בוועדת כספים, ואני אומר: רגע, אני ידעתי תקציב של 4.6 מיליון ש, אני לא ידעתי תקציב אחר. והיה שום פה 4.5 מיליון ש, אז זה היה נראה לי בסדר, עוד איכשהו הגיוני. וזה עולה ל-5, היה אמור לעלות ל-6, לא עלה ל-6 אלא עלה רק ל-5.

מר רפאל בראל: לא, עלה ל-6 והורידו.

מר אבי גרובר: אם תסתכל בפרוטוקול, אני גם שואל את זה: 'רגע, לא נותנים לנו שום הסברים פה'. כי אתה מקבל כזה תקציב 3 ימים לפני ישיבה, צריך לקרוא את כל ההסברים, כל זה.

מר רפאל בראל: תקציב אתה לוקח הכנסות ולוקח הוצאות, תאזן אותם.

מר אבי גרובר: המספרים לא אומרים כלום. דברי ההסבר, זה מה שמעניין, דברי ההסבר זה העניין, בשביל זה אנחנו עושים את הדיון, בשביל דברי ההסבר – מה קורה, מה עושים, למה שינו ככה, למה שינו אחרת. ואני שואל על ההבדל הזה בין ה-4.5 ל-5. אז מה אומרים לי? 'ישבנו עם כל הרכזים, הכל מסודר'. מה מתברר בפועל?

מר טל עזגד: עוד פעם, מי זה אומרים לך? ההוא ממעריב?

מר אבי גרובר: אתה רוצה שאני אקרא לך את הפרוטוקול?

מר טל עזגד: מה שישבנו עם הרכזים.

מר אבי גרובר: בוא אני אקרא לך את הפרוטוקול.

- הערה מהקהל -

מר יצחק רוכברגר: מה עכשיו, חבר'ה? אנחנו כבר חורגים בזמנים.

מר אבי גרובר: אומרים לי כאילו זה, אז אני רוצה לקרוא את זה.

מר יצחק רוכברגר: אבל כמה אתה יכול לקרוא?

מר אבי גרובר: מתפקידם של אנשי המקצוע להגיד בכל התכניות

והמשמעות...

מר רפאל בראל: זה מה שאתה אמרת.

מר יצחק רוכברגר: הכל סיסמאות מדברים.

מר אבי גרובר: לא, הם אמרו לי. מתפקידם של אנשי המקצוע להגיד בכל אגף את התכניות והמשמעויות שלהן, וזה ישבנו מול מנהלי האגפים, הכל בסדר. אז אוקיי, אתה מבין מזה שישבו כולם וסידרו, ואז מתברר שלא ישבו.

מר רפאל בראל: סליחה, אני הקדמתי ואמרתי שהתקציב משקף בעצם את עמדתו של ראש העיר, וכך הוא רוצה לנהל את העניינים.

מר אבי גרובר: נכון.

מר רפאל בראל: או שמתאים לך או שלא מתאים לך. תרים יד או נגד או בעד.

מר אבי גרובר: כנראה שלא מתאים לי. גם אסור לי להגיד למה? תן לי להגיד. בעוד שתי שורות אני אגיד למה ואני מפסיק. אני כבר לקראת הסוף. בנושא הזה של הספורט יש שני סעיפים שנמצאים 3 שורות אחת ליד השני. בסעיף אחד של התמיכות בקבוצות הייצוגיות, אני חושב שאנחנו מגזימים עכשיו. אני חושב שלא יכול להיות שבאותו זמן תקציב של תמיכה בקבוצות ייצוגיות יעלה בעוד 2 מיליון ₪, אחרי ששנה שעברה, ואני אמרתי את זה גם שנה שעברה, אני הסכמתי שנה שעברה לתת לכדורגל 4 מיליון ₪ כי חשבתי שקבוצה שעולה פעם ראשונה לליגה הבכירה צריך לתת לה זמן להתארגן, צריך לתת לה זמן להשיג ספונסרים, צריך לתת לה זמן להכניס עוד אנשים. אני לא חושב שעירייה, כעירייה, יכולה להחזיק לבד קבוצת כדורגל

וקבוצת כדורסל, מעכשיו חל על שניהם כי יש קריטריונים, שהקריטריונים מחלקים בצורה שווה את הכסף. אתה לא נותן לאחד ולא נותן לשני. אנחנו הרי לא משפיעים פה גם איך הכסף מתחלק ביניהם. אנחנו נותנים סכום כולל לקבוצות הייצוגיות וזה מתחלק בהתאם לקריטריונים וועדת הקצבות. אני אמרתי שבשנה הראשונה אני חושב שזה הגיוני לתת. אני חושב שהשנה, כשהקבוצה כבר הולכת להיות שנה שנייה בליגת העל-

מר יצחק רוכברגר: מה פתאום, עוד לא נגמרה השנה.

מר אבי גרובר: אני בטוח שהקבוצה הזאת, עם האופי שהיא מגלה כל שבוע במגרש, שהקבוצה הזאת לא משנה מה קורה לה, היא לא מורידה את הראש-

מר יצחק רוכברגר: אז תביא ספונסרים.

מר אבי גרובר: אבל אני לא ראש העיר, זה לא התפקיד שלי.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני לא אביא.

מר אבי גרובר: מותר לי לחשוב שלא יכול להיות-

מר רפאל בראל: שראש העיר ילך, יביא, תגידו 'יש פה קומבינה'.

מר אבי גרובר: מי קומבינה? מה קומבינה? למה הכל קומבינה?

מר יצחק רוכברגר: טוב, אני לא אביא.

מר רפאל בראל: אתה תגיד שיש קומבינה.

מר אבי גרובר: אתה תראה שלא.

מר יצחק רוכברגר: תקרא למאיר יצחקי.

מר אבי גרובר: אל תדאג, בשיא המתח הוא יעזוב. אני אשמח לעזוב, אבל אני עדיין יכול לחשוב-

מר יצחק רוכברגר: אז מה אתה מציע?

מר אבי גרובר: תנו לי להגיד שני משפטים ולגמור עם זה. אני חושב שני דברים, אני אגיד לך את זה בשני מישורים. אחד, אני חושב שמעל 2-2.5 מיליון ש"ח לקבוצה מקצוענית, אני חושב שזה הרבה מאוד.

מר רפאל בראל: אז איפה היית כשנתנו לנשים 3 מיליון ש"ח? סתמת את הפה.

מר אבי גרובר: למיטב ידיעתי הנשים מעולם לא קיבלו 3 מיליון ש"ח.

מר רפאל בראל: למה הצביעות שלך?

מר אבי גרובר: אם הנשים מקבלות 3 מיליון ש"ח זה לא בסדר. קבוצת הנשים לא צריכה לקבל יותר מ-2 מיליון ש"ח. אתה יכול להתקשר לאורנה שאמרתי לה.

מר רפאל בראל: כמה ילדים יש לך בקבוצה של הכדורסל?

מר אבי גרובר: יש קריטריונים שנקבעו מה מחלקים.

מר רפאל בראל: כמה יש בקבוצה?

מר אבי גרובר: לא יודע.

מר רפאל בראל: אתה יודע כמה ילדים יש לנו בקבוצה?

מר אבי גרובר: אני יודע, גם הבן שלי נמצא בקבוצה.

מר יצחק רוכברגר: הלאה. אוקיי, בסדר, נו. חברים.

מר גיא קלנר: רגע, זה נתונים, זה חשוב. הוא מפריח פה סיסמאות ואני לא יודע מה הנתונים.

מר אבי גרובר: עוד לא הגעת לסיסמה באמת.

מר יצחק רוכברגר: אגב, אני רוצה להגיד לכם משהו. הקהל שנמצא פה הגיע בהזמנה שלו, הוא הזמין אותם. אני אגיד לך למה.

מר אבי גרובר: בכדורגל? אני?

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך את מי הזמנת. אתה הזמנת את עובדי אגודת הספורט למיניהם ואת הפונקציונרים לבוא-

מר אבי גרובר: אתה ידעת שאף אחד לא יבוא כי פוחדים כולם לבוא. ידעת שהם לא יבואו כי אתה פוחד שהם יבואו.

מר יצחק רוכברגר: הנה אגודת הספורט, אתה הבאת אותם, לא אני.

מר אבי גרובר: אין לי בעיה שהם פה.

מר יצחק רוכברגר: אז מה אתה רוצה?

מר אבי גרובר: אני אמרתי 'למה הם פה'?

מר יצחק רוכברגר: אבל אתה הבאת אותם להפגין. הם עכשיו מפגינים נגדך, מה יהיה?

מר אבי גרובר: יופי, בוא שב לידי. אין לי בעיה שהם פה. אני חושב שצריכות להיות פה מצלמות.

- מר יצחק רוכברגר:** אתה הבאת אותם להפגין נגדי.
- מר אבי גרובר:** לא. אותם?
- מר יצחק רוכברגר:** כן.
- מר אבי גרובר:** אני אומר לך שאם היו מודיעים להם שמקצצים להם את התקציב ב-30%, תאמין לי, היו פה עוד עשרות. עוד עשרות מהם היו פה. ובצדק.
- מר טל עזגד:** למה אתה מפזר, אתה מראה חוסר בקיאות, קו נטוי בורות, בכל מה שקשור לקיצוצים.
- מר אבי גרובר:** בורות?
- מר טל עזגד:** כן, ממש.
- מר אבי גרובר:** אני יודע כל מספר. אני יודע על השקל.
- מר טל עזגד:** איזה כל מספר? הכדורגל לא קיבל לקצץ 30%?
- מר אבי גרובר:** הנוער.
- מר טל עזגד:** נו.
- מר אבי גרובר:** אז עכשיו אני רוצה לדבר על זה. זה בדיוק העניין. לא נותנים לי להגיד.
- מר טל עזגד:** תקרא את העיתון של אתמול, אז תבין על מה דובר.
- (מדברים ביחד)
- ???:** אם הוא היה ממר"צ הייתי הופך אותו מהכיסא,

אתה לא מבין? אף אחד לא הוציא אותי בחיים ממליאה, הוא היחיד שמוציא אותי. אז אני יוצא.

מר אבי גרובר: אני לא יכול להגיד משפט, תן לי להגיד משפט בעניין הזה. אני עוד לא גמרתי את המשפט.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, קדימה, די.

מר אבי גרובר: מצד אחד אנחנו נדרשים לקצץ 30% מאגודת הספורט, כשאגודת הספורט זה הילדים וזה עוד קבוצות, שאתה הורג אותן היום, שתבין. אתה עכשיו, כשאתה מרים פה את היד, אתה הורג את הכדוריד, את הכדורעף, את הכדורסל בנים. אתה נותן להם מכה קשה מאוד.

מר יצחק רוכברגר: מה פתאום.

מר רפאל בראל: תקשיב לי רגע.

מר אבי גרובר: אני יכול לגמור משפט? אתה בצעד אחד, באותו דיון כשאומרים התייעלות וזה-

מר יצחק רוכברגר: אתה מדבר כבר למעלה מחצי שעה. עם כל ההפרעות, עשר דקות דיברת.

מר אבי גרובר: תיקח את ההקלטה, תמדוד נטו, תראה.

מר יצחק רוכברגר: יש עוד שתי דקות.

מר אבי גרובר: אתה באותו זמן מוסיף לתקציב של הקבוצות הייצוגיות שני מיליון ₪ ומוריד לאגודת הספורט לפי הצרכים שאגודת הספורט העבירה, 2.25 מיליון ₪. אתה עושה את זה באותו זמן, באותה

ישיבה אתה מחליט להוסיף פה 2 מיליון ₪ ולהוריד פה קצת יותר מ-2 מיליון ₪. לאגודת הספורט, ששם מטפלים באמת בילדים ואין דרך לעשות לזה קיצוץ בלי לגעת גם במה שהולך לילדים, אתה מקצץ, ולקבוצה הבוגרת אתה נותן. אם זה סדרי העדיפויות שלכם, אם אתם ככה חושבים שזה נכון לעשות את זה, בבקשה, לבריאות שיהיה לכם. אני מצטער, אני לא יכול להיות שם.

מר טל עזגד: מה הקשר?

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה.

מר טל עזגד: זה כמו שתגיד שמורידים מהתקציב של מהנדסת העיר ומוסיפים לאגודת הספורט.

מר אבי גרובר: מורידים מאגודת הספורט או לא מורידים מאגודת הספורט?

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, אני אעשה הצבעה וזהו זה. קדימה, הלאה. סיימת?

מר רפאל בראל: חובתו של ראש העיר היא לקבוע מדיניות. ורק אדם אחד קובע את המדיניות, לכן בוחרים בו כראש העיר. סליחה, אל תפריע לי.

מר אבי גרובר: כולנו פה קובעים את המדיניות.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא קובע שום מדיניות.

מר רפאל בראל: תבדוק את כל החוקים.

מר אבי גרובר: אנחנו מאשרים את המדיניות.

- מר יצחק רוכברגר:** אתה לא קובע מדיניות.
- מר אבי גרובר:** אני בחרתי לא... הצעת לי כמו לכולם, בחרתי לא להיות.
- מר רפאל בראל:** גרובר, הוא האיש הממונה על המדיניות.
- מר טל עזגד:** מה הצעת לו? לא אמרת לנו שהצעת לו.
- מר אבי גרובר:** אתה הצעת לי.
- מר גיא קלנר:** אתה הצעת לו להיות זה?
- מר אבי גרובר:** איתך בחדר הייתי.
- מר יצחק רוכברגר:** מה הציע לך?
- מר אבי גרובר:** ועדת הגנת הילד, דברים דווקא נחמדים.
- מר רפאל בראל:** הוא האיש שמחובתו והמחויב לדבר הזה. גרובר, אתה לא מקשיב לי. אתה רוצה שאני אקשיב לך ואתה לא מקשיב לי.
- מר אבי גרובר:** כן, אני מקשיב, סליחה, צועקים לי כל הזמן.
- מר רפאל בראל:** אתה עורך דין, ואני מאוד מעריך עורכי דין. חובתו וגם זכותו של ראש העיר היא לקבוע מדיניות. אני אומר יותר חובתו. ראש העיר במה שיש לו קובע את המדיניות וקובע עדיפויות. העדיפות שלו היום היא כך. מוצאת חן בעיניך – בבקשה תצביע. לא מוצאת חן בעיניך – תימנע, או תתנגד.
- מר אבי גרובר:** רפי, אני חייב להגיד לך משהו.

מר רפאל בראל: סליחה, אתה לקחת לעצמך אוטומטית כל הזמן

להתנגד לכל דבר, טוב או רע. זהו, אני את שלי אמרת.

מר יצחק רוכברגר: סיימת, אבי?

מר אבי גרובר: בתקציב הרגיל.

מר יצחק רוכברגר: מה מציק לך, מר קלנר?

מר גיא קלנר: הבטן מתהפכת לי.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא היית בפתח.

מר גיא קלנר: שאלה.

מר יצחק רוכברגר: שאל אותי, נו.

מר גיא קלנר: אותו.

מר יצחק רוכברגר: אותו אתה שואל? אתה לא שואל אותו. תשאל

אותי.

מר גיא קלנר: אותך. אחד, מה שאתה עושה בסיפור של הדמגוגיה

הזולה, של לשים את זה מול זה, לא מקובל. תקציב של עירייה, כמו תקציב

של כל גוף ציבורי, כמו תקציב של חברה, צריך להכיל אלף ואחד אינטרסים

ואלף ואחד פרמטרים. לשים ראש בראש את הדברים, ודיברנו לפני זה, ואני

אגב, לא חושב כמו רפי. מותר לך לדבר, ומועצת עיר זה גוף-

מר רפאל בראל: אני אומר שמותר לו לדבר.

מר גיא קלנר: רגע. זה גוף שאחרי ראש העיר מגבש מדיניות

ומאשר מדיניות, זה בסדר גמור. זה התפקיד של חבר מועצת עיר, אין מה

להגיד.

מר יצחק רוכברגר: מותר לו, איזה שאלה.

מר גיא קלנר: הכל על הכיפאק, והוא עושה את זה באמת באופן מקצועי ומעמיק. לא כמו שאנחנו אוהבים, אבל באופן מקצועי ומעמיק. בהקשר הזה. אבל אתה נתת נתונים קודם גם על החינוך, שאני לא יודע מאיפה הבאת אותם, ועכשיו גם על נושא של קבוצות הספורט. בהקשר של קבוצה בליגת העל, באמת אני שואל, אני לא יודע. קבוצה ממוצעת, האם בדקת את הנתון הזה אחרי שאתה בא ואומר שזו השקעה יתירה? קבוצה בליגת העל שאין מאחוריה ספונסר, מה לעשות, אנחנו קבוצה טירונית כרגע בליגת העל, רק עלתה, רק עכשיו פורחת.

מר יעקב קורצקי: התקציב הכי נמוך בליגה.

מר גיא קלנר: האם ביחס לקבוצה שאין מאחוריה ספונסר בליגת העל התקציב המושקע ברמת השרון, האם הוא גבוה, נמוך, בינינו, גדול? בדקת את זה?

מר אבי גרובר: כמה שאני יודע, ה-5.5 מיליון ש"ח שעיריית רמת השרון נותנת, זה התקציב הכי גבוה שנותנת עירייה ישירות לקבוצה.

מר יצחק רוכברגר: שאלו אותך שאלה אחרת.

מר גיא קלנר: לא שאלתי את זה.

מר יצחק רוכברגר: אמרתי לך לשאול אותי. אני אענה לך.

מר אבי גרובר: לא הבנתי את השאלה.

מר יעקב קורצקי: הכי נמוך זה שלנו.

מר גיא קלנר: התקציב.

מר אבי גרובר: אבל אנחנו לא עכשיו בהנהלת הקבוצה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, הוא שאל אותי. אני אענה לך.

הערה מהקהל: איציק, אני מבקש לומר לאבי. שלוש שנים אני פה בקבוצה, אתה יודע כמה כסף שמתי מהכיס שלי? אתה לא יודע, נכון? אז למה את זה אתה לא אומר? אתה רק בוכה-

מר אבי גרובר: אני לא יודע.

הערה מהקהל: הצביעות שלך-

מר יצחק רוכברגר: חברים, די. סיימנו את ההערות. אני רוצה את שלב התשובות, כל אחד שייקח לעצמו 5 דקות שיענה, מיכל בנושא חינוך. אני רוצה שיובן דבר אחד. חופש הביטוי הוא ערך עליון, זה חוק יסוד. אני אומר לכם עכשיו שעם כל הכבוד לחופש הביטוי, והכל נאמר והכל מותר ואפשר לדבר מה שרוצים, נאמרים פה דברים שהם בחזקת השמצות שזועקות לשמים מבחינת ההשמצות האלה כלפי המערכות, ואני לא יכול להרשות לעצמי מצב שלא יענו הפונקציונרים להשמצות האלה. זה פשוט לא מקובל עליי. ואני אומר לכם, מיכל, את תעני, וטל כמי שמתייחס לנושא של הספורט, יו"ר אגודת הספורט, תענה לדברים גם. הגזבר, אתה תצטרך לענות תשובות לעידן, כי עידן ממש התייחס לנושאים ספציפיים, אז תענה גם לדברים האלה.

מר שרגא קירשנר: אני לפני זה רוצה להתייחס לתרבות הדיון, לפני שהוא עונה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, דקה. אני אתן גם לשרגא. אני רוצה לומר דבר אחד. אני עונה את החלק שלי קודם כל, אני מתחיל דווקא עם הנושא של אבי. אני רציתי בהתחלה, כשהתחלנו את הישיבה, חשבתי, אמרתי: ניתן לך לדבר, תגיד את מה שאתה רוצה ולא נענה לך. אבל אתה אומר דברים כל כך מקוממים, שחלק מהדברים שאתה עושה הם בחזקת אפילו הסתה פרועה. כן, אני אומר לך מה אני מרגיש. כך אני מרגיש. אני עוד פעם אומר לך, אני מכבד את הזכות שלך כאופוזיציה ליצור כותרות ואני מכבד את הזכות שלך להעביר ביקורת ואני מכבד את הזכות שלך כאופוזיציה ללכת לתקשורת, ומהבחינה הזאת זה מותר, זה בסדר גמור, אין לי בעיה עם זה בכלל. רק שהדברים יצאו אמת. כי אם היית צריך ואם היית עושה עבודה שהיא ביקורת כנה ואמיתית והיית רוצה באמת לתקן, ולא כל הזמן רק להשמיץ, כי הסברתי לך פעם-

מר אבי גרובר: את מי השמצתי?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך את מי השמצת. את הספורט, את אגודת הספורט השמצת, את העירייה השמצת.

מר אבי גרובר: לא השמצתי את אגודת הספורט.

מר יצחק רוכברגר: תן לי לענות לך, אני אגיד לך בדיוק, גם טל יאמר. אם היית רוצה להעביר ביקורת שהיא אמיתית, ביקורת בונה, ביקורת שמלמדת אותנו, כי לא כל החכמה נמצאת אצלנו תמיד, גם אנחנו יכולים לשמוע, והיו לפעמים גם הערות שאתה הערת וקיבלתי אותן, אני חשבתי שהן גם צודקות. אבל אם אתה בא ואתה מעביר ביקורת והולך בנושא הספורט ודוחף החוצה לעיתונות ולטלוויזיה ולאן שרק זה, אצל קאופמן ואצל אייל לוי ובקול ברמה, ואני שמח שיש כאן עיתון רציני ועיתונאי רציני שלא התפתה אליך, ואתה יכולת כדי לעשות את הבדיקה, לפחות כמי שנמצא

בהנהלה של אגודת הספורט, לשבת עם טל עזגד כיו"ר אגודת הספורט ולשאול אותו ולדבר איתו. בחרת להוציא מכתבים, בחרת לקרוא לעובדים, להסית אותם ולהגיד להם: 'תבואו לישיבה ותשמיעו את עמדתכם והלחץ-'

מר טל עזגד: לא למלא הוראות, לא להגיש את התקציב.

מר אבי גרובר: הם היו צריכים להגיש ביום ראשון.

מר יצחק רוכברגר: אבל תן לי, אני מדבר עכשיו. אבי, בבקשה. עשית את זה, ואני יכול לומר לך שזה לא במקום, כי זה בדיוק על אותו משקל, ואני חייב להתייחס אליו, שאומר עידן למדן שאנחנו בעד נושאים של נושא הגמלאים ונושא הקשישים, והכל נכון, ומי שמחזיק את התיק של הגמלאים לא מכנס אפילו פעם אחת את הישיבה של נושא הגמלאים, זה יונה ברגור.

גב' פרח מלך: שלוש שנים הערת ביקורת על זה.

מר יצחק רוכברגר: אבל מסתכלים, מגלגלים, ויש הערות של ועדת הביקורת של משרד הפנים שלא מכנסים אותה, כל שנה, והוא לא מכנס. אז די עם הצביעות, די עם הגועל הזה. כמה אפשר לסבול את הצביעות הזאת? ומדברים בשם הטוהר ובשם ההתייעלויות והכל. פעם אחת הוא לא זימן. יונה. אני לא מכוון אליך, עידן. במה הוא מתפקד?

מר עידן למדן: הוא מתפקד...

מר יצחק רוכברגר: שהוא רוצה ללכת לרשות הפלסטינאית?

גב' שירה אבין: הוא מתפקד? טל, אתה לא מתבייש? באמת! הוא מטפל במינהל גיל הזהב? מי יושב עם לאה ועובד איתה כל הזמן? על מה אתה בכלל מדבר? עדיף שלא תדבר כשאתה מדבר דברים שהם שקרים.

מר עידן למדן: אבל אני דיברתי עליה והחמאתי לה.

גב' שירה אבין: יונה ברגור לא עושה שום דבר בנושא של גמלאים.

מר יצחק רוכברגר: עידן, די. זה בסדר, צביעות גם אנחנו יודעים לעשות, משחקים גם אנחנו יודעים לעשות, זה בסדר. די, מספיק. אבל כל דבר שקשור לרשות הפלסטינאית ולאש"ף, הוא ישר בתוך העניין. לא אשכח את הסיפור, עד היום זה אוכל אותי הדבר הזה, שהוא קרא לחיילי צה"ל 'צבא משחיט'.

!!!: מחבלים, הוא אמר מחבלים.

מר יצחק רוכברגר: בושה וחרפה.

מר גיא קלנר: הוא לא פה, עזבו אותו.

מר יצחק רוכברגר: לא, אני לא אפסיק את זה, אתה יודע למה? יש דברים, תשמע טוב, יונה ברגור, אם הוא לא יוציא אותו אני אוציא אותו, זה לא משנה.

גב' שירה אבין: אתה קראת את מה שהוא כתב?

מר גיא קלנר: אני לא קורא את מה שהוא כתב, אבל מצד שני, אם הוא לא נמצא פה עכשיו אז תניחו לו.

מר רפאל בראל: זה זבל? אני שואל-

מר יצחק רוכברגר: סליחה, יש פה הערות שיוצאים החוצה. אתה לא יכול לא להתייחס לזה, עם כל הכבוד.

מר רפאל בראל: בכתב, יותר גרוע מאשר מדבר.

מר יצחק רוכברגר: אני יכול לנהל דיון, לעשות אותו הכי קצר שיכול להיות, היינו אומרים 'מי בעד, מי זה' ונגמר. לא, אני רוצה להתמקד, אני רוצה להתייחס. אני סיימתי את החלק שלי. אני יכול לומר רק דבר אחד. חובתי להגן על הביקורת שהוטחה על עניינים שקשורים לנושא החינוך, כי אנחנו עיר שנותנים את הנשמה ואת הלב, ואני לא מוכן, זה כואב לי פשוט הדבר הזה, שבשם הדמוקרטיה ובשם חופש הביטוי מותר להגיד מה שרוצים, והמערכת שלנו היא מערכת מפוארת ומערכת שעושה עבודת קודש והצלחות בלתי רגילות, ומבחינתי מה שנעשה, אני אומר לך עכשיו, מיכל, וזה גם תמסרי לאגף, לכל עובדי האגף ולכל מי שעושה במלאכה, לכל מי שעושה בחינוך – אני גאה במה שנעשה בחינוך, אני ממשיך עם אותו כיוון, אני מחבק את כל העובדים שלכם, שלך, שלנו, ומצדיע להם על הפעילות ועל העשייה. תמיד אפשר לעשות יותר, תמיד אפשר לעשות ביקורת בונה, אבל לבוא ולעשות את הכל בצורה של 'לא טוב, לא טוב', זה גם מוריד את הערך של הביקורת, עם כל הכבוד לעניין הזה. זה הסיפור. מבחינת הספורט, אמרתי קודם לכן, אנחנו זה עתה התבשרנו ע"י שרת התרבות והספורט שזכינו גם כעיר מובילה בישראל בתחום הספורט וההתייעלות היא התייעלות שצריכה להיות התייעלות רוחבית, התייעלות שהיא חובה לעשות אותה, ונבדוק, ואם נצטרך לעשות איזשהו עדכון נעשה את העדכון, וזה כל הסיפור. עם כל הכבוד, אני מבקש ממך לבדוק את העניין הזה של המכתב שהוא הוציא לעובדים, שהוא מכתב מסית ממדרגה ראשונה, אם הוא בכלל יכול לשבת בישיבות באגודת הספורט נוכח ההתנהלות שלו. כי אנחנו לא בעד שתיקה, אבל תבדוק את הנושא הזה. זה הסיפור שלי.

הוא בעצמו רצה לצאת מזה.

מר רפאל בראל:

אם לא יתכנס הגוף הזה תוך זמן סביר אני מתפטר

מר אבי גרובר:

מזה. אני לא מוכן לקבל בדואר הודעות על זה ששינו את התקציב והתקציב מותנה, שיתברר לי אחר כך שהוא לא מותנה ויש את הכסף אבל לא מכנסים את הגוף.

מר יצחק רוכברגר: טוב, חברים, סיימנו. אני סיימתי את החלק שלי. כל אחד יש לו 5 דקות לדבר. מיכל, בבקשה.

גב' מיכל מנקס: אני רוצה להתייחס לדברים שעידן הציג. אני קראתי בעיון רב את הדברים, אני לא אכנס לפרטי הפרטים.

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. אם את מתייחסת לדברים, אתה לא צריך. בחינוך.

גב' מיכל מנקס: אני מתייחסת רק לדברים בגדול, אני אשמח כמו תמיד, בעקבות השיחות שהיו לנו, עידן, לענות על כל שאלה, אם היא קשורה במדיניות ואם היא קשורה בנתונים. אבל היות וכאן יש נתונים תקציביים ומספרים שאף הועלו כאן שוב, אז בעמוד שמתייחס לסעיף 2 השוואתית, וטוען המסמך שיש עלייה או גידול בהשתתפות בתקציבי ההורים, קצת לסבר את האוזן. כל גידול לא נובע מכך שאנחנו גובים יותר, נהפוך הוא. אנחנו במהלך 5 השנים האחרונות לא מעלים, אני לא מאשרת להעלות תעריפים, דבר שגורר סבסוד גדול יותר מכספי התקציב העירוני. אנחנו מדברים על גידול שנובע מגידול מבורך במספר הילדים ובמספר המשתתפים. לשם דוגמה, בקונסרבטוריום רמת השרון יש היום 700 תלמידים, בסדר גודל של מספר התלמידים בחטיבת הביניים.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה לא רושם מה שהיא אומרת, אדון יריב לוין?

מר עידן למדן: זה גידול של כמה יחסית ללפני שנה?

גב' מיכל מנקס: מבחינת רם רמה, אלה שמות של תכניות המחוננים. אז קודם כל, לברך ולהודות להנהלת העיר ומנכ"לית העירייה על כך שסוף סוף יש בית למחוננים. 400 תלמידים משתתפים במקום הזה, לא העלינו תעריפים. יש גידול וביקוש של תלמידים גם מערים אחרות להצטרף לתכנית. ברור לכם שהם לא יסובסדו ע"י משלם המיסים ברמת השרון.

מר עידן למדן: כי 245 מ-350, או מ-1,702,100 ש"ח, זו לא עליית...?

מר יצחק רוכברגר: עידן, היא עונה. עונים לך.

גב' מיכל מנקס: היות ואני בונה את תקציב החינוך מהשקל הראשון ועד 101 מיליוני, אני יודעת לתת את ההסברים, ויש הכל. כרגע זה לא העניין. אין פה שום דבר שהוא לא שקוף. מה שאני רוצה להתייחס אליו זה על עוד שתי עובדות מטעות, שכנראה נובעות מחוסר ידיעה, אבל כשיש כאן ציון של תקבולים בגין אגרת שכפול בחינוך היסודי או בחטיבות הביניים, מדובר לא על תשלומי הורים אלא אלה תקבולים ממשד החינוך מתוך ה...

מר אבי גרובר: אני היחיד שקנה מנוי לקבוצה הזאת, בכל העיר הזאת, היחיד שמחזיק מנוי ששילם עליו בעיר הזאת.

מר יצחק רוכברגר: אני מוכן לתת פי 10 ואל תבוא יותר. אני אתן לך, הנה פה ליד כולם, 10,000 דולר, תעזוב את העיר. תעזוב, נתפטר מצרה כזאת.

גב' מיכל מנקס: עוד שאלה שנגעה כאן להשתתפות הורים ותלמידי חוץ, פה נשאלת השאלה-

מר יצחק רוכברגר: בשביל מה הבאת אותם? בשביל מה היית צריך

להביא אותם?

מר אבי גרובר: למה? שיהיה פה, כל הכבוד. מעורבות של תושבים בעשיית העירייה זה דבר מבורך תמיד.

גב' שירה אבין: תנו למיכל לדבר.

גב' מיכל מנקס: אני שואלת את השאלה, היא גם מופיעה פה בכתב, כך שלא ממש ברור לי אם ההתנגדות היא לתשלומי הורים בכלל או תשלומי הורים ברמת השרון. משום שאם זה בכלל, אז זה לא הדיון, ואם זה על רמת השרון אז מה השאלה בגין גבייה מתלמידי חוץ? אגב, זה נובע מהסכם בין רשויות, בין אורנית לרמת השרון.

מר עידן למדן: השאלה היתה למול אותם כספים שאנחנו מקבלים כאגרות-

מר יצחק רוכברגר: סליחה, עידן.

מר עידן למדן: היא לא מבינה את השאלה.

מר יצחק רוכברגר: די, נו באמת.

מר עידן למדן: אז אני אגיד לה את השאלה, רק כדי לקבל את התשובה.

גב' מיכל מנקס: אני מבינה מצוין. היות ומה שאתה שאלת בעניין הזה לא חופף למה שיונה-

מר יצחק רוכברגר: תגידי, את חייבת לענות? די, מספיק, נו באמת.

מר עידן למדן: אני שאלתי את השאלה שלי, לא את השאלה שלו.

גב' מיכל מנקס: אני רוצה עוד מילה בגין מה שאמר אבי, אבל חבל שהוא לא פה. מעבר לנושא של השקעה בחינוך יסודי. וצודק גיא שאין לו נתונים, לפחות הוא לא קיבל אותם ממקור מהימן. מעבר לעובדה שמערכת החינוך היסודית-

מר גיא קלנר: אבי, אתה לא מכבד את האנשים. שאלת שאלה, עונים לך.

מר יצחק רוכברגר: מה אכפת לו?

גב' מיכל מנקס: מעבר לעובדה שמערכת החינוך היסודית והקדם יסודית היא בבעלות המדינה ומתוקף חוק המדינה מממנת אותה, מה שעיריית רמת השרון עושה היא תוספת, להבדיל מהתיכונים שהם בבעלותה. התוספות ברמת השרון נוספות על תכנית אופק חדש. מה שחבל לי, אבי, זה שאתה ציינת כי נסגרו כיתות. מי שלא מבין או לא מכיר את בית ספר הדר לא יודע שכיתת המחשבים היתה ל-80 עמדות ואנחנו החזרנו אותה למקומה הטבעי.

מר אבי גרובר: לא אמרתי מחשבים. אמרתי כיתת מתמטיקה נסגרה, כיתת מדעים נסגרה.

גב' מיכל מנקס: נכון, בהחלט, אבל הכיתה לא נסגרה, אלא הכיתה הפיזית. חשוב שתדעו. גידול מבורך של תלמידים בבית ספר הדר, אנחנו לרגע לא נמנע ממספר התלמידים את אזור הרישום ואת בית הספר הנפלא שלו. כל הכיתות, אגב, צוידו ע"י העירייה בלוחות חכמים.

מר אבי גרובר: מי קנה את הלוחות החכמים?

מר יצחק רוכברגר: אתה.

מר אבי גרובר: ההורים.

גב' מיכל מנקס: ממש לא נכון.

מר אבי גרובר: פה סירבו בתוקף לשים, אחרי בלגאן שלם אמרו שלשכבה אחת ניתן. אנחנו ההורים קנינו את הלוחות החכמים.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה אומר.

מר אבי גרובר: אל תנפנפי כאילו המערכת קנתה. לא הייתם מוכנים. הסבירו לי פה שלא צריך, זה מיותר, אין לזה שום תועלת.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר אבי גרובר: אתם קניתם לוחות חכמים?

גב' שירה אבין: אנחנו קנינו, אבי, תירגע.

מר יצחק רוכברגר: אבי, אני מבקש ממך די, פעם ראשונה אתה מוזהר. אני לא רוצה להוציא אותך.

מר טל עזגד: אל תוציא אותו, אני רוצה לענות.

מר יצחק רוכברגר: תענה לקיר, מה זה משנה, זה אותו דבר.

גב' מיכל מנקס: אני רוצה להוסיף שאותו גידול במספרי תלמידים גורר את ההיערכות שלנו, הפיזית, לא יחסר פה דבר לאף תלמיד. בנוגע להישגים ולציטוט שלהם, אני לא אתייחס לנתונים, אני יכולה להגיד רק דבר אחד. עיריית רמת השרון לעולם לא תהיה בראש עמודת אחוזי הזכאים לבגרות, משום שהמדיניות שלה, ואני מברכת עליה, והיא גם המדיניות שלי, היא לקלוט את מרבית התלמידים ולא לסנן או למיין אותם. אני אנתח ואני

הצגתי את זה גם בפני מליאת מועצת העיר, אני יכולה ברגע לספק את הסחורה. ברגע. חצי מהתלמידים לא ילמדו פה, או אולי 40% מתוכם. אני אשמח לקרוא איתך את הטבלאות.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה להוסיף לדברייך בנושא הזה, כי אני לא פעם אחת אומר את זה בנוכחות הצוות המנהל והמורים, וגם להורים כשאני נפגש איתם באסיפות הורים. אני אמרתי, ולא פעם אחת, אני גם אומר את זה היום. זכאות לבגרות זה חשוב, זה לא הכי חשוב בעיניי. מכמה טעמים. הטעם הראשון, אני בעד לעשות חינוך, חינוך אמיתי, חינוך ערכי לתלמידי בתי הספר. שיהיו בני אדם קודם כל. שיהיו אנשים שיודעים לכבד את מדינת ישראל, את המשפחה שלהם, כבוד האב, כבוד המשפחה, את המורה. שיבואו לבית הספר בחדוות יצירה ולמידה, שרוצים ללמוד. לא תוכים שבאים והעיקר לומדים כמו לא יודע מה ומביאים את ההישגים. ואני מקבל את הגישה שלך, כי הרי יכולנו לעשות סלקציה ויכולנו לעשות סינון של תלמידים, ובסופו של דבר לומר לתלמידים 'לכו תלמדו במקום אחר', ואנחנו קולטים כמעט אפס נשירה. כמעט אפס נשירה מבתי הספר. ואנחנו עושים הכל, ואפילו במעורבות אישית שלי. לכן בעניין הזה אני לא מתרגש, ובאמת הוא רוצה להיות במקום הראשון במדינת ישראל – אז אתה רוצה.

מר אבי גרובר: אני רוצה יותר השקעה בחינוך היסודי.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אני לא חושב שככה זו צורה נכונה, זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה.

מר טל עזגד: זה לא יאומן, שעתיים אנשים-

מר יצחק רוכברגר: זה אתם אשמים. כי אם הייתם שותקים ולא עונים לו אז כל העסק לא היה קורה. אני גם לא. הלאה.

מר טל עזגד: אז אני מבקש לחסוך מכם את כל הפוליטיקה, מאחר ולטעמי לקחו פה את נושא הספורט והפכו אותו בעיתונות, כי זה הכל קל, כי זה הכי מעניין והכי סקסי מבחינת העיתונות, ולכן מינפו את הניגוח בתקציב ולקחו את נושא הספורט, כי שוב, זה מאוד קל, מאוד סקסי היום, רון קאופמן וכל מיני מעריב וכאלה. מה שאני מבקש להגיד, קודם כל חייבת להיות כרגע מבחינה עניינית הפרדה בין הקבוצות הייצוגיות, שנתמכות ע"י ועדת תמיכות ועפ"י הקריטריונים של ועדת התמיכות, לבין פעילות אגודת הספורט. נכון שלאחר דיון בוועדת כספים פנה אליי ראש העירייה יחד עם הגזבר ואמרו לי שלאור נסיבות כאלה ואחרות, אני מתבקש לעשות איזושהי תכנית מגירה ולהכין את עצמי למצב שנצטרך לקצץ כמיליון ₪ בתקציב של השנה הבאה.

מר אבי גרובר: לפני ועדת כספים.

מר טל עזגד: זה לא היה לפני ועדת כספים.

מר אבי גרובר: בוועדת כספים אישרנו 5.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, תמשיך.

מר טל עזגד: אז אולי אני לא מדייק, אז לפני. מה שאני מבקש להסביר, אני לא רוצה להתנצח כרגע בנושא הפוליטי. אני לא מקבל את הדרך, אני לא מקבל את דרך הפעולה, את המכתבים שיצאו לעובדי אגודת הספורט. בטח ובטח ממך, אבי, כחבר הנהלה, לא הייתי מצפה לכתוב לעובדים, שאתה חבר בעמותה שמנהלת אותם, לא לשמוע למנכ"ל שלהם ולא ליו"ר ולבוא

לישיבה ולא להגיש את התקציב.

מר אבי גרובר: יכול להיות שטעיתי בדבר הזה.

מר טל עזגד: אוקיי, מקבל את זה. גם את זה אני מקבל.

מר אבי גרובר: יכול להיות שזה היה צעד לא לעניין. אני מתנצל

שנקטתי בצעד הזה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא מקבל את ההתנצלות הזאת, למה זו שיטה.

מר אבי גרובר: אל תדאג.

מר יצחק רוכברגר: תתפטר בשיא.

מר אבי גרובר: אני כנראה אצטרך להתפטר בלי קשר, זה לא קשור.

מר יצחק רוכברגר: אז תלך לעיתון ותגיד בעיתון שטעית.

מר אבי גרובר: מה, שקראתי לרכזים? לא. על סדר העדיפויות שלך,

על זה פניתי לעיתון, לא על זה שפניתי לרכזים.

מר רפאל בראל: לא, שאתה מתנצל.

מר אבי גרובר: אני מדבר על המהות, לא על הטכניקה.

- הערה מהקהל -

מר טל עזגד: מאיר, תן לי לדבר. מה שאני מבקש, עוד פעם,

פתחתי ואמרתי, כרגע צריך לעשות הפרדה. אני מצטרף לדבריו של רפי

ולדבריהם של עוד חברים. מי שקובע את סדר היום הציבורי ברמת השרון

הוא ראש העיר שנבחר. לטוב ולרע. גם לי יש ויכוחים ענייניים עם איציק ועם

גיל, ובסופו של דבר אנחנו יושבים ופותרים את העניינים. בהחלט גיל יכול להעיד שקיימנו הרבה דיונים, מקיימים הרבה דיונים בעניין של תקציב אגודת הספורט. אני נדרשתי להכין תכנית מגירה למצב שאנחנו נאשר בתקציב כמיליון ₪ בערך. אני רוצה להזכיר לכם, מי שעשה את הגלים יחד עם אבי היו קבוצות ייצוגיות או קבוצה ייצוגית אחת שהיא בתוך אגודת הספורט, שזה קבוצת הכדוריד בוגרים, שמתנהלת בהתנדבות מזה כמה שנים ע"י מתנדב בשם אבי כחלון, שהיה יכול לגשת לעיתונות ולהרעיד את אמות הסיפים. אני לא מקבל את דרך ההתנהלות שלו, כי מבחינתי הוא נחשב כרכז לכל דבר ועניין. אני רוצה להזכיר לכם, למי שזוכר את התקציבים ב-3 השנים האחרונות, אנחנו העלינו את תקציב הקבוצות הייצוגיות של אגודת הספורט בקרוב ל-150 עד 200 אלף ₪. הקבוצות הייצוגיות האלה מתנהלות על ידינו כאיזשהו חלון ראוה לילדים ולנוער, ואנחנו לא מחויבים כל שנה לתת להם את אותו תקציב. אנחנו מנהלים את זה. אנחנו כאגודת הספורט, אני כיו"ר, אריק ולפניו יאיר כמנכ"ל, מנהלים את הדבר הזה. זה יותר חלון ראוה לילדים ולנוער. אנחנו לא פוגעים בהם. כשבאים ואומרים שאנחנו ממיתים אסון על קבוצות זה שטויות. קודם כל, אנחנו לא חייבים להחזיק את הקבוצות האלה. בקבוצה של אבי כחלון נמצאים בקושי 20% אנשים מרמת השרון. בכדורעף לא נמצאים בכלל אנשים מרמת השרון. אנחנו עדיין מחזיקים את זה כי יש לנו את האפשרות לעשות את זה. אבל אנחנו לא חייבים. אז אני מדבר כבר על כ-500,000 ₪ שהיה לנו אותם, שיכולנו לתת אותם בשביל הנושא הזה של קבוצות ייצוגיות, ומעולם לא פגענו בשום ילד או בשום פעילות של ילדים ונוער, ומבוגרים שמשלמים כסף בשביל להשתתף באגודת הספורט.

ביקשת, גיל, אני לא מתכוון עכשיו לפרט את כל הקיצוצים, זה דבר בהחלט שהיה צריך לבוא, ויבוא להנהלת אגודת הספורט. אבל כבר ברמת העיקרון

אנחנו יכולים להרשות לעצמנו, עפ"י צו השעה, לקצץ. גם איציק וגם גיל בהחלט מסוכמים איתי שברגע שתהיה את האפשרות לעשות תקציב מילואים ולמלא את החסר אנחנו נעשה את זה. עוד השנה, אם תהיה את האפשרות. אני מזכיר לכם שהקבוצות הייצוגיות של אגודת הספורט היו פחות או יותר, פלוס מינוס, עם אותם הישגים כשהיה להם את ה-150, 200 ו-250 אלף ₪. והם שיחקו והתאמנו ונהנו, וילדים באו לראות אותם. כך שלבוא ולהגיד שאני ממית אסון על קבוצות ייצוגיות זה שטויות. בין היתר, ואני בכוונה אומר את זה לפרוטוקול – גם הנוער של הכדורגל, מחלקות הנוער מקוצצות. וכשאני ראיתי שאני צריך להוריד בין 25% ל-30% מהעלויות של אגודת הספורט, פניתי לכל הנוגעים בדבר, או המנכ"ל פנה לכולם וביקש מהם תכנית מגירה להכנה לקראת העניין הזה, וזה אומר שמדובר פה גם על כוח אדם, גם על מנגנון, גם על תחזוקת מבנים. יש כל מיני סעיפים שאנחנו נצטרך להתייעל בהם. אנחנו לא נבטל אותם, אבל נצטרך לעשות איזושהי התייעלות לקראת העונה הבאה, אתם יודעים שאגודת הספורט מתנהלת לא בדיוק כמו תקציב העירייה, בגלל העונות של המשחקים, ולכן אני לא רואה שום פגיעה, לא בילדים, לא בנוער, להפך – אנחנו רק כל הזמן רושמים יותר ויותר אנשים לאגודת הספורט ויותר ויותר אנשים לבריכת שרונית. וגם מרוויחים כסף. לכן אנחנו יכולים בהחלט להיות רגועים. אני מרגיע את מליאת מועצת העיר. לא תהיה פגיעה באף אחד. גם אם תהיה שנה שצריך להדק את החגורה-

מר גיל גורדון: תגיד גם מה סך התקציב שלכם. כמה סך התקציב של האגודה, 17 מיליון ₪?

מר טל עזגד: כן, פלוס-מינוס. ללא כל קשר, אנחנו לא פוגעים בשרונית ואנחנו משקיעים שם את הכספים שאנחנו החלטנו במליאה ואנחנו עכשיו משפצים שירותים ומקלחות נוספים ודואגים ל-Facilities למנויים

ואנחנו גם נבנה את הקומה הנוספת כשקצת תהיה יותר רווחה כלכלית מבחינת העירייה. אני שוב אומר, אני לא רואה שום פגיעה, זו דמגוגיה בגרוש כל הסיפור הזה של אבי כחלון עם הכדוריד. לכן, אני מצר על כך שהדברים יצאו מפרופורציה. יכולתם לקבל, גם אבי כחלון שלא פנה אליי, אתם בחרתם משום מה ללכת באיזושהי דרך מאוד מוזרה וחדשה. לכן, אני מבטיח למליאת מועצת העיר – הספורט ברמת השרון לא ייפגע. לא אמרתי סתם, אנחנו נקבל גם את הפרס בשנים הבאות. כי זו עיר של ספורט, ואפשר לעשות גם ספורט ואפשר לעשות מיזמים ודברים יפים בספורט גם עם קצת פחות כסף כשחסר. אין לי ספק, כשיהיה לנו יותר כסף אנחנו גם נשקיע יותר. תודה רבה.

גב' שירה אבין: אני רוצה להתייחס בכמה נקודות לדברים שהועלו כאן, בנושא של שילוט, לדוגמה, בעיר. מעבר לתכנית אב, אנחנו יושבים שעות רבות כדי לבדוק מה לא תקין ולשנות. מצד שני, אנחנו מוסיפים ומייעלים את כל מה שניתן. אז לבוא ולהגיד על הנושא של שילוט שלא קורה שום דבר ולומר את מה שאמרת, אני חושבת שזה בהחלט לא ראוי. תבדוק קודם, תשאל איך מתקדמים הדברים, גם שרגא פעיל, יש עוד אנשים נוספים ששותפים לכל התהליך. אז לא לבוא סתם ולהטיל. אחד הדברים שמאוד קוממו אותי זה לגבי הנושא של התנדבות, לדוגמה. התנדבות נוער.

מר יצחק רוכברגר: אגב, רק שנייה ברשותך, אני חייב איזה משפט לגבי השילוט, אני גם דיברתי איתך על זה. אני לא יודע מה העוינות הגדולה הזאת לשילוט, אם השילוט נעשה בצורה מוסדרת ובצורה מושכלת, אם זה באזור השדות ובאזור המעטפת – למה לא? זה מכניס כסף לרשות המקומית. כל דבר שמכניס כסף הוא טוב. הוא עוד יותר פעילות. אני לא מבין, על כל דבר, ראו שלט, ישר קופצים.

מר עידן למדן: קודם כל, מרבית השלטים, יש הרבה מאוד שלטים

שהם לא חוקיים.

מר יצחק רוכברגר: מה שלא חוקי אנחנו נוריד.

מר עידן למדן: זו הסיבה. אני מפרגן לתכנית, רק צריך לעשות

אותה כמה שיותר מהר.

גב' שירה אבין: נושא השילוט לא דן רק בנושא של שלטים, הוא דן

בהרבה מאוד דברים נוספים שקשורים לשילוט של העיר הזאת ואיך פני העיר הזאת לעתיד. אז לדייק בדברים.

מר עידן למדן: נכון, ולכן צריך לשמור-

גב' שירה אבין: די, דיברת. תן גם לי לדבר.

מר עידן למדן: כן, אבל להבין את הדברים שאמרתי.

גב' שירה אבין: לי מאוד צר לשמוע שכשמדברים כל כך הרבה פה

על החינוך, וגם איציק אמר את זה, במקום לבוא ולדבר על הישגים מדברים על הדברים הקטנים ומדברים על דברים שהם לא רלוונטיים, גם בנושא של מחוננים, תכניות נוספות שאנחנו מכניסים, דברים נוספים שאנחנו עושים פה, שום דבר כאילו לא קורה כאן, הכל נשאר וקופא על שמריו. לגבי הנושא של יול"א, זה דברים שלא רק שהם לא מדויקים, הם לא נכונים. להשוות את זה לערים אחרות ולא להתייחס לכל הפרטים זה עזות מצח. אנחנו יושבים כל הזמן גם עם ההורים, ואני גם רוצה לציין שחלק מההורים שהיו שותפים למחאה יושבים היום בוועד ההורים ואנחנו עודדנו אותם להיכנס לוועד ההורים. רק השבוע איציק ואני ישבנו גם עם ההורים וההורים הם חלק בלתי נפרד מקבלת ההחלטות. העירייה נתנה השנה סכומי כסף ועזרה ליול"א גם בנושא של מתקני מים, גם בנושא של הנחות. אנחנו לא ניתן לילד או למשפחה

שידה אינה משגת, ולא רק שעומדים בקריטריונים, אלא מעבר לזה אנחנו תמיד נבוא ונעזור. אז לא לבוא ולהגיד דברים שהם לא מדויקים ולבוא ולהטיל דופי בהתנהלות שלנו עם יול"א. גם לגבי הנושא של גמלאים, חורה לי פה לשמוע שלא עושים מספיק. עושים כאן הרבה יותר מבכל עיר אחרת.

מר עידן למדן: אבל את אומרת דברים לא נכונים.

גב' שירה אבין: עידן, תן לי להגיד משפט אחד.

מר עידן למדן: אף אחד לא אמר-

מר יצחק רוכברגר: עידן, היא מדברת.

מר עידן למדן: אף אחד לא אמר שלא עושים.

מר יעקב קורצקי: תן לה לדבר, אחרי זה תגיד מה שאתה רוצה.

גב' שירה אבין: לבוא ולפרגן ולבוא ולהגיד שמי שעושה, שהוא

בנאדם שבכלל לא עושה ולא שותף לדברים. מי שיושב כאן שעות ועושה-

מר עידן למדן: אני התכוונתי-

גב' שירה אבין: עידן, אל תענה לי, תן לי לדבר.

הערה מהקהל: עידן, תסתום את הפה, חוצפן.

מר יצחק רוכברגר: די, מאיר.

מר עידן למדן: מי אתה בכלל? אל תגיד 'תסתום את הפה' ותכבד

את כל הנוכחים פה, כי אתה לא מכבד את עצמך.

גב' שירה אבין: הדבר האחרון שהפריע לי ממש בהתייחסות עצמה,

על הנושא של יחידת כפיר, שמדברים על יחידת הנוער לשעת חירום, ועל מה שהנוער הזה עושה פה בהתנדבות אנחנו מספר אחת בארץ בכל הנושא של התנדבות. אז הדבר היחיד שהטריד את יונה ועידן היה דבר אחד – כדאי וראוי לשנות את שם מערך ההתנדבות הזה. במקום לבוא ולהגיד מילה אחת טובה, לבוא ולהתייחס קצת יותר לעומק לדברים שהם עושים כאן, הילדים והפעילות של הנוער, אז מה שומעים? זה בדיוק מה ששומעים. לכן זה מקומם אותי. יש לי הרבה דברים שמקוממים אותי כאן, אבל בזה אני אסיים.

- הערה מהקהל -

מר עידן למדן: אדוני ראש העירייה, אנא נסה לשמור על הסדר. למען הסר ספק, גם במכתב שכתב יונה ברגור-

- הערה מהקהל -

מר אבי גרובר: איציק, זה עליך ההתנהגות הזאת.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, אל תגיד לי 'עליך'. אני צריך להוציא אותו וצריך להוציא גם אותך. הוא הזמין אותם, מה אתה רוצה ממני?

מר אבי גרובר: אבל די, בואו נרגיע את הרוחות.

מר עידן למדן: פתחתי ואמרתי בתחילת דבריי, אני מאוד מעריך את העשייה.

מר שרגא קירשנר: אמרת את זה אבל הרבה פעמים.

מר עידן למדן: פתחתי, אמרתי וחזרתי ואמרתי.

גב' שירה אבין: אבל אי אפשר להגיד באיזה סיסמאות, עידן.

מר עידן למדן: אמרתי את זה גם על לאה ופעילותה-

מר יעקב קורצקי: עידן, אתה מתחיל כמו אבי.

מר יצחק רוכברגר: חברים, די.

מר יעקב קורצקי: 'זוגות צעירים צריך לעזור להם', רוצים לקדם משהו לזוגות צעירים, הוא הראשון שמתנגד. 'לכדורגל צריך לעזור', רוצה לעזור לכדורגל – לא.

מר יצחק רוכברגר: די. חב'יה, אתם משועממים? אני לא מאמין. קדימה.

מר שרגא קירשנר: עידן, אני רוצה להתייחס רגע לנושא של So called התנהגות פרלמנטרית. אני יושב איתך בכמה ועדות, לא בוועדה אחת, וגם אני יושב בעירייה. אני חושב שעצם העובדה שיונה מציין שהישיבה תהיה יותר יעילה או יותר קלה או יותר חביבה או לא יודע, יותר נעימה בלעדיו, זה כבר מעיד על סוג מסוים של התנצחות לשמה. ואני חושב שבנושא הזה, וגם ציינתי קודם כשאבי דיבר, לפחות אני יודע, הוא אופוזיציונר, הוא מנסה לדבר על עקרונות. היתה קצת בעיה סטטיסטית עם הדברים שהוא הביא, אבל באופן עקרוני הוא דיבר על מדיניות. דיון כזה הוא דיון של מדיניות, הוא לא דיון של להביא כל מיני נתונים מהתקציב, שיכולת ללכת, אם זה מציק, לשאול. מה עוד שיונה, שחתום איתך על המכתב, עוד פעם, אני לא מתייחס אישית עכשיו ליונה כי הוא לא נוכח פה, אבל יונה חתום על איזשהו מכתב והוא יושב בוועדה שדנה בזה. זאת אומרת, הביקורת הזו לא צריכה להופיע כמו שהיא מופיעה גם בוועדות אחרות, פעמיים ושלוש. והיא יורדת לפרטים שאתה צריך ללכת לאנשי המקצוע ולשאול שאלות, מה גם שמדובר פה בדברים טריוויאליים. סתם התייחסתי לכמה דברים שאמרתם. גביית פיגורים כ-9

מיליון ₪ מדי שנה אנחנו מדווחים על זה. כנראה שזה איזשהו נתון סטטיסטי של קשיי גבייה, שמה לעשות, הם קורים כל שנה. אז למה לשאול על זה איזושהי שאילתה. אנחנו יודעים, יש לנו בעיה לגבות X כסף. יש סעיף אחרי זה, סתם, יש גידול בהיטלי פיתוח, יש את הנושא הזה, למה אנחנו מגדילים את היטלי הפיתוח. כנראה שאנחנו מתפתחים יותר. הדברים הם מאוד טריוויאליים, למה להעלות את זה כשאילתות? יש גידול בהיטלי פיתוח כי יש התפתחות. ואתה בעצמך יודע את זה.

מר עידן למדן: זו לא היתה השאלה. זו שאלה טכנית.

מר גיל גורדון: הוא שואל למה זה בתקציב השוטף, אני אסביר את זה.

מר שרגא קירשנר: אה, למה זה בתקציב השוטף, אוקיי.

מר עידן למדן: שאלה טכנית.

מר שרגא קירשנר: אז בדיוק זה חוזר חזרה, זה דיון שאתה צריך לנהל מול הגזבר ולא לקחת מקום של דיון שיכול להתנהל על מדיניות, על שיפור לשנה הבאה, באיזשהם נושאים שאנחנו כעירייה צריכים. אני יודע שהיו לי בעיות בנושאים של תכנון עתידי, אז הלכתי לגיל ואמרתי לו שאני חושב שצריך לעשות את הדברים האלה והאלה. הוא אמר לי מה אפשר, מה אי אפשר, ולא קיבלתי את כל מה שאני רוצה, אבל יש דברים שנוגעים לפיתוח העיר, שאני חושב שיעזרו, שנכנסו לספר התקציב. אפילו לא תמיד בסכומים שרצינו. אבל אני יודע שמבחינת פעילות, הדברים ייעשו. אני חושב שאם היית עושה אותו דבר עם זוגות צעירים שאתה ממונה על זה, אני חושב שגם היו מקבלים תשובות והדיון היה דיון של מדיניות. היית רוצה להתווכח איתו על גובה תקציב ולאזן שם – הייתי שמח להצטרף אליך בנושא הזה. אבל לא, אני

חושב שאני מקבל דברים טכניים של למה לא העבירו את זה ולא העבירו את ההצעה. אתה לא נותן לי לדבר. אני חושב שברגע שאתה מדבר על ההתחלה של העברות מסעיף לסעיף ואתה מדבר באופן כללי, ועשיתם סוג מסוים של עבודה. ברגע שהדיון הזה עולה למליאה יש לנו פה בעיה של סבלנות, של סובלנות במקרים אחרים, שזה הופך את כל הדיון לגרוטסקה. אני מצפה שיהיה דיון רציני ושהדיון לא יחזור וייכנס לפינות שקשה מאוד להתעמק בהן.

מר יצחק רוכברגר: גיל גורדון, 3 דקות.

מר שרגא קירשנר: המקום של הדיון הזה זה בוועדת כספים, לא פה. אני כמליאה צריך לקבל את הנתונים האלה בוועדת כספים.

מר יצחק רוכברגר: הוא יגיד לך כן? הלאה.

מר אבי גרובר: אני מצוטט פה, אין לי בעיה להיות מצוטט איפה שאני אומר דברים, ואני לא מסתתר מאחורי חברי מועצה.

מר יצחק רוכברגר: אבי, עזוב. עוד שנה ו-10 בחירות.

מר גיל גורדון: בנושא הארנונה עלו פה שני דברים: אחד, מה שאבי אמר, לגבי זה שפר משפחה כאילו ארנונה-

מר יצחק רוכברגר: אני לוקח לך זמן, למה אתה מדבר הרבה.

מר גיל גורדון: לא יודע על איזה תקופה אתה מדבר, פי שתיים, והנושא של הנחות. לגבי הארנונה, הסיבה שהארנונה פר משפחה גדלה זה בגלל שחיברת פה סכומים שלא קשורים.

- הערות מהקהל -

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: אתה רוצה לענות? תמשיך לענות. אם לא, אני מפסיק אותך.

מר גיל גורדון: גם לי מותר קצת לדבר?

מר יצחק רוכברגר: נו, קדימה, יש לך 3.

מר גיל גורדון: נושא הארנונה, אבי עשה תחשיב, אני אסביר אותה טכנית. מה שקרה, במקום לקבל שבחים על מה שנעשה בנושא ארנונה, בשנתיים האחרונות ביצענו מדידות גם בתע"ש, גם בבסיסי צה"ל וגם במשרד ראש הממשלה, וזה רק דוגמאות, כי עשינו עוד הרבה דברים נוספים, הרבה עסקים שבכלל לא גבו מהם שנים ארנונה, באנו והכנסנו ולקחנו כל מיני גורמים חיצוניים ונעזרנו, וזה למעשה עיקר הגידול בארנונה. ברגע שאתה לוקח את הדברים האלה ומחלק את זה על מספר משפחות, אז ברור שהארנונה גדולה, אבל היא גדולה בגלל שעשינו עבודה טובה, לא בגלל שגבינו יותר. לגבי הנושא של הנחות, אני הבנתי שאתה אומר שיש ירידה בהנחות או עלייה בהנחות?

מר יצחק רוכברגר: עלייה.

מר עידן למדן: יש עלייה. א', יש את העניין של הירידה בהנחה-

מר יצחק רוכברגר: הסברת את זה, עידן, אל תתרגם את עצמך עוד פעם.

מר גיל גורדון: מה שקורה, אם היית רואה את הנתון ב-2010 גם, אז פחות או יותר המגמה נשמרת והיא די קונסיסטנטית בעלייה בהנחות,

כאשר זה נובע מזה שחלק גדול זה באמת כל מיני חובות ישנים שאנחנו לא מצליחים לממש, ואז אנחנו פונים למשרד הפנים, מגיעים לכל מיני הסדרים, ולאט-לאט, עכשיו שקלנו לעשות ועדה למחיקת חובות, אבל זה לא שכל אחד שיש לו חוב ירוץ אלינו, אלא באמת כל מיני חברות שפשטו רגל בזמן...

מר יצחק רוכברגר: חובות מסופקים.

מר גיל גורדון: שזה רובץ סתם עלינו, כי זה חוב שאין לו משמעות למעשה. זה חוב מת למעשה. אז זה ההסבר לעלייה הזאת, כי אנחנו הולכים יותר ומפרקים את החובות האלה. העלית את הנושא, נתת גם מתמאה על זה שגביית הכספים מהתושבים ירדה ושאלת אם אנחנו עובדים על נושא של מקורות אחרים. אז באמת אנחנו יחד עם פרץ בשנה האחרונה עבדנו חזק מאוד על שינוי במבנה ארגוני באגף הכספים, ואנחנו עכשיו מייעדים חצי משרה למישהי שתעבוד למול כל, יש קולות קוראים שמגיעים ממשרדי הממשלה וכל מיני הקצבות מיוחדות, שהיא תטפל בזה כדי להביא עוד הכנסות מעבר לדברים השוטפים שאנחנו עושים בחינוך, רווחה וכן הלאה.

לגבי היטלי השבחה ששאלת, מה שהחוק מאפשר, הוא בא ואומר: שכר של הנדסה, עובדי הנדסה ונכסים, למעשה זה שכר שמשרת את עבודות הפיתוח. אז מה שאומרות ההנחיות של משרד הפנים, ניתן לממן אותם בכספי היטלים אבל בניכוי של אגרות בנייה, שהן כבר בלאו הכי חלק מהכנסות התקציב השוטף. לפי נוסחה שהם נותנים לנו אנחנו מכניסים את הכספים האלה מההיטלים. אם זה גדל וכן הלאה, זה בהתאם באמת להיקפים שמשיקיעים מבחינת שכר.

לגבי הנושא של החזרי מע"מ, אמרת שתקצבנו ב-2.5 מיליון ₪. כפי שציינת, בעדכון האחרון שעשינו הורדנו את זה ב-550,000 ₪, הורדנו באמת את

התחזית הזו. אנחנו מאמינים שכן נוכל להגיע לזה. כפי שציננתי, יש נושא שתקפו כבר חלק מהנושא של החזר המע"מ בעקבות העברת הנכסים מהעירייה לתאגיד המים, אבל עכשיו יש שלב ב', שזה הכרה ע"י שלטונות מע"מ בהשקעות בצנרת שעד עכשיו לא הוכר, ולפי התחשיב שעשינו זו התחזית שלנו.

לגבי הנושא של תקציב דוברות, מחשוב ותקשוב, ציננת פה שהתקציב כאילו עומד על 2.7 ולא זו. אז א) התקציב הזה, זה תשלומים לאוטומציה שנותנים את השירותים. ב) רישיונות למיקרוסופט ולעוד חברות נוספות. מה שכן, אנחנו כבר עובדים שנתיים על נושא של מכרז חדש ויש עוד לבטים לגבי איך לעשות שזה יהיה מתאים באמת לצרכים שלנו. מניסיון בגבעתיים, לדוגמה, כאשר עשו מכרז, האוטומציה נשארה אבל המחירים ירדו ב-40%. כך שיש סיכוי טוב שברגע שנעשה את המכרז, נקווה שזה יהיה עוד השנה, נוכל לראות באמת ירידה במחירים האלה.

מר שרגא קירשנר: אבל יש גם הבדלים בביצוע.

מר גיל גורדון: לא, הם יקרנים והם מורידים מחירים בגלל שהם במכרז. בלי קשר לביצוע.

אמרת שיש מקרים שהנושא של תקני כוח אדם, מה שעשינו שינוי עקרוני בצורת ההצגה. שנה שעברה עוד הצגנו את זה לפי תקנים, שלא בהכרח מאוישים כולם. השנה אמרנו, אנחנו לא רוצים לעשות פיקציה בתקציב, והיתה לזה משמעות של הפרש של 3 מיליון ₪ של תקנים שהוצגו ולא היו מאוישים. אז אמרנו השנה בואו נציג את התקנים שמאוישים.

אבי הזכיר שיש התייעלות צריך, ובין היתר הוא ציין שיש הגדלה ב-20 משרות ותקנים. חשוב להבין שרוב ה-20 משרות האלה זה כל מיני סיעות ודברים

נוספים שנובעים מגידול במספרי תלמידים. זאת אומרת, זה דברים שלא ניפחנו את כוח האדם או משהו. אנחנו גם הלכנו וקיצצנו. למשל, ולדימיר רצה מודד, אז קיבלנו החלטה השנה לא לקלוט מודד, או כל מיני דברים שממש ירדנו לרזולוציה של עובד-עובד איפה אפשר לחסוך.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש להצביע ולאשר את התקציב הרגיל לשנת 2012 ע"ס 339,483,000 ₪.

מר גיל גורדון: כולל התיקונים שצינתי.

מר יצחק רוכברגר: כל התיקונים בפנים. כולל התיקונים, נכון?

מר גיל גורדון: כן. זה אחרי התיקונים.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד?

גב' פרח מלך: 7.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? מי נמנע?

מר עידן למדן: אני נגד.

מר יצחק רוכברגר: עידן, אתה מבין את המשמעות?

גב' פרח מלך: 7 בעד, 2 נגד.

החלטה מספר 30: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 7, נגד - 2) את תקציב העירייה לשנת 2012 ע"ס 339,483,000 ₪.

מר יצחק רוכברגר: עידן, אני חייב לומר את זה. המשמעות של הצבעת

נגד בתקציב, ואני אמרתי את זה לא פעם אחת, המשמעות היא שאתה עובר לאופוזיציה, זה ברור לך. אתה לא שותף בקואליציה. זה מקובל בכנסת, ככה זה עובד. אני מציע לך לשקול להימנע.

מר עידן למדן: הצבעתי עד היום עניינית, אני אמשיך להצביע עניינית לטובת העיר, לטובתך כשאתה עושה את הדברים הנכונים, כשתעשה את הדברים הנכונים תקבל את קולי.

מר יצחק רוכברגר: קיבלתי, חביבי. בסדר גמור.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2012.

מר יצחק רוכברגר: תקציב הפיתוח, רבותיי, הערות. תקציב הפיתוח עומד ע"ס 235 מיליון ₪.

מר גיל גורדון: לא, העלינו אותו אחרי ישיבת ועדת כספים ל- 236,700,000 ₪.

מר יצחק רוכברגר: אז תגיד לי. אוקיי. תקציב הפיתוח, הערות. מי שיש לו הערות יעיר. אין לו הערות – נצביע. אם אין הערות, אנחנו מבקש להצביע.

מר אבי גרובר: לי יש הערות.

מר יצחק רוכברגר: אז תעיר.

מר אבי גרובר: ההערות שלי יהיו מאוד קצרות, אני ממילא לא ממש... פה לאיזשהו דיון.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אני מבקש, אף אחד לא מעיר, בסדר?
קדימה, בבקשה.

מר אבי גרובר: הבעיה שלי עם תקציב הפיתוח, אני דיברתי על זה
לא פעם-

!!!: אין בשורה.

מר אבי גרובר: אתה רואה, אני התאפקתי עם המילה הזאת עד
עכשיו. אתה רוצה, יש הרבה בשורות, אבל הן לא מי יודע מה טובות. אני
חושב שתק הפיתוח של רמת השרון מתנהל לא מתוך איזשהו, אין פה איזושהי
אסטרטגיה, איזשהו יעד שאליו יודעים שרוצים להגיע. כן, ככה אני חושב.
ואני אחלק את זה לשניים – גם לצד ההכנסות וגם לצד ההוצאות. אני חושב
שבצד ההכנסות אנחנו מפספסים הרבה באופן שבו אתם מנהלים את העירייה
ולא מייצרים הכנסות שיכולתם לייצר. אני הצעתי בזמנו להקים מינהלת, אני
חושב שרחי' סוקולוב וברחובות הראשיים אפשר לעשות תמ"א 38 של שתי
קומות. אני לא מבין למה זה לא קורה. יש עוד דברים. בינתיים זה לא קורה
יותר מדי זמן, לא מקבלים החלטה ולא מניעים את הדבר הזה.

מר שרגא קירשנר: אני הרמתי גבה לגבי שאתה חושב שאפשר שתי
קומות להוסיף.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה עונה לו?

מר גיא קלנר: הוא הרים גבה, הוא לא דיבר, הגבה דיברה.

מר יצחק רוכברגר: קדימה, חבר'ה, אני עומד עכשיו בלוחות זמנים. די,
איבדתי את הסבלנות, אני צריך ריטלין. יש לי בעיה של קשב וריכוז עכשיו,
מה לעשות. הוא משעמם אותי, פעם אחת שיגיד יש בשורה.

- מר אבי גרובר:** זה לא התפקיד שלי להגיד שיש בשורות.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה צודק, אוי ואבוי לי.
- מר טל עזגד:** יהיה לך פיצול, אתה גם תתבע את עצמך.
- מר יצחק רוכברגר:** בסוף אני אתבע את עצמי כמו פעם קודמת על זה שאני צריך ריטלין, אוי ואבוי לעצמי.
- מר שרגא קירשנר:** 300,000 ₪ הרווחת עכשיו.
- מר אבי גרובר:** תרים את היד מתי שסיימת, שאני אוכל להמשיך.
- מר יצחק רוכברגר:** קדימה.
- מר אבי גרובר:** עוד דבר מהבחינה הזאת זה שהעניינים מול תל אביב, משום מה, נתקעים ולא מקודמים, והיה אפשר לסגור את הסיפור הזה מזמן והיה אפשר להתחיל לרוץ.
- מר גיא קלנר:** מה זה העניינים...?
- מר יצחק רוכברגר:** לא יודע מה הוא אומר.
- מר אבי גרובר:** לסגור את הגבולות עם תל אביב, לאשר את הנוסח-
- מר טל עזגד:** תאמין לי, חולדאי ייקח ממך-
- מר יצחק רוכברגר:** תן לו לדבר.
- מר אבי גרובר:** הוא מקבל ונותן.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל מה הקשר לתקציב?

מר אבי גרובר: תקציב זה מדיניות. אפשר לייצר כסף, זה מה שאתה לא מבין. אפשר אולי לייצר כסף ולא מייצרים מספיק כסף. אם סוגרים את העניינים עם תל אביב, מקדמים עוד שכונה ועוד שכונה ואפשר להתחיל לעבוד. במקום זה תקועים על ויכוחים סתם. זה בצד אחד.

אני עכשיו עובר לצד של ההוצאות. גם שנה שעברה, בישיבה הזאת שישבנו, היינו מאוד אופטימיים, חשבנו שנוכל לבצע תקציב פיתוח של 200 מיליון ש"ח. בפועל מה שיצא זה שהיינו, תקן אותי במספרים, אבל אני חושב פחות מחצי, נכון?

מר גיל גורדון: כן.

מר אבי גרובר: פחות מ-100 עשינו. לכן, אני חושב שצריך לחזור למה שעשינו, ואני הצעתי את זה גם בוועדת הכספים.

מר גיל גורדון: בנינו אבל סדרי עדיפויות, שכחת להגיד.

מר אבי גרובר: יש פה סדרי עדיפויות?

מר גיל גורדון: לא, אני אומר שנה שעברה בנינו סדרי עדיפויות. אישרנו את זה בשלבים.

מר אבי גרובר: אני לא זוכר, לדעתי זה היה לפני שנתיים.

מר גיל גורדון: לא, לפני שנה.

מר שרגא קירשנר: גם פה בנו סדרי עדיפויות.

מר אבי גרובר: ב-2011 זה לא היה, זה היה ב-2010.

מר שרגא קירשנר: והיו תקציבים של משרד הפנים שלא הגיעו. זה לא

פשוט.

מר אבי גרובר: שרגא, אני לא אמרתי שמישהו פה עשה בכוונה ודפק. תן לי לגמור את המשפט.

מר יצחק רוכברגר: שרגא, למה אתה מפריע? תנו לו לדבר.

מר אבי גרובר: עברו 3 דקות, דיברתי 3 דקות, אני מודה. מה שאני מנסה להגיד זה שיש את התכניות ויש את הבפועל. בפועל לפעמים נכנס פחות. מה שאני בא להגיד זה שפה נורא חשוב לי הנושא, וזה מופיע בתקציב, ואני שמח שזה נכנס לתקציב אחרי שהעליתי את זה פה כמה פעמים במהלך השנה.

מר שרגא קירשנר: רק בזכותך.

מר אבי גרובר: לא רק בזכותי.

מר יצחק רוכברגר: למה אתה עונה לו?

מר אבי גרובר: יש פה למשל נושא של כיתות, יש פה עוד כמה דברים שמבחינתי הם מאוד חשובים. אני חושב שיש לו חוב היסטורי לנווה גן, שהרמה של השכונה לא מה שאנחנו מחויבים להם. אני חושב, אני יודע שיגידו לי עכשיו שהסתה אני עושה פה וזה, לא נורא, אני אתמודד עם זה. אני חושב שיש כמה דברים שאנחנו צריכים לעשות ראשונים. אני חושב שמחר בבוקר ועדת מכרזים צריכה לאשר את הבינוי של הכיתות האלה. מחר בבוקר השקל הראשון נכנס קודם כל לכיתות. יש מחסור בכיתות ואתם יודעים את זה. לא בנווה גן, בהדר.

גב' פרח מלך: זה כבר בתכנית לעבודה.

מר אבי גרובר: אז אני אומר שאני חשבתי שהתקציב הזה צריך

להיות תקציב שיש בו סדרי עדיפויות, שיש מנה ראשונה, מנה שנייה, מנה שלישית. זה חסר לי פה. הדבר השני שחסר לי, ומעבר למה שעושים פה, אני חושב שאם אנחנו רוצים ליצור סביבה שבה באמת אפשר להצטיין, ואני ראיתי לא מזמן תכנית מאוד יפה על החינוך, אני חושב שזה היה בפינלנד.

מר שרגא קירשנר: אתה וכל עם ישראל.

מר אבי גרובר: דרך אגב, אני כבר הייתי פעם בפינלנד. עובדים שם בקבוצות מאוד קטנות, שיש חללים-

מר גיא קלנר: אבי, זו תכנית לאומית, בחייאת דינק.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: תן לו לדבר.

מר אבי גרובר: יש לי את הכסף. אין תכנית – תכין תכנית. לא עושים תכנית.

מר שרגא קירשנר: גם המנהלת לא תרצה.

מר אבי גרובר: היא לא תבקש מה שלא יגידו לה שמותר. אף אחד לא מבקש פה כלום.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, די. פשוט לא בסדר, די.

מר אבי גרובר: אני עדיין ב-7 דקות.

מר יצחק רוכברגר: אני לא דיברתי אליך.

מר אבי גרובר: אני תיכף מסיים. הדבר השני שחסר לי בתקציב זה נושא של רח' סוקולוב-

מר גיל גורדון: אבל מה שאמרת עד עכשיו מופיע בתקציב. למשל,

כיתות-

מר יצחק רוכברגר: למה אתה עונה?

מר אבי גרובר: מופיע למשל בבית ספר הדר 3 כיתות. אני חושב

שלא התחלת להחזיר את החוב לבית ספר הדר.

מר יצחק רוכברגר: תן לו לדבר. אתם גם מפריעים לו, אז די.

מר אבי גרובר: אני חושב שהמצב של רח' סוקולוב-

מר יצחק רוכברגר: לא חייבים לאהוב את מה שהוא אומר, אבל תן לו

לדבר.

מר אבי גרובר: אני חושב שהמצב של רח' סוקולוב מחייב טיפול

והוא לא מקבל טיפול. אני חושב ששביל האופניים הזה שעשיתם משום מקום

לשום מקום במערבית זה לא תכנית אב לאופניים וזה לא כלום. זה מין שביל

שמי שנוסע על אופניים יגיד לכם שאין לזה שום ערך מבחינת אופניים, כי עד

שאתה מתחיל לדווש נגמר, נכנסת לקיר.

מר יצחק רוכברגר: אז נהרוס את זה, בסדר.

מר אבי גרובר: לא צריך להרוס, אבל צריך לחבר את זה לתשתית

שבילי האופניים המאוד יפה והמאוד מוצלחת של עיריית תל אביב והרצליה,

ואנחנו ברמת השרון דור אחד מאחורה מהבחינה הזאת. אני חושב שמצב בית

העלמין במורשה-

מר גיא קלנר: תגיד, כל המדינה רוצה לעבור לגור ברמת השרון,

כולם מהללים את איכות החיים ברמת השרון, תושבי תל אביב מתקנאים

ברמת השרון, תושבי הרצליה מתים להיות ברמת השרון. אני תומך באבי בדרך כלל, אבל זה מעצבן.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: היית בתל אביב? עלית פעם על אופניים? מתי פעם אחרונה נסעת על אופניים?

מר גיא קלנר: אני נוסע באופניים ואני עושה ספורט, זה לא הגון מה שאתה עושה.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: הלאה, תמשיך.

מר אבי גרובר: אנחנו לא ממצים את הפוטנציאל של העיר הזאת.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה, סיימת, ביי. לך הביתה.

מר אבי גרובר: סגרו לי את הפה אז סיימתי.

מר יצחק רוכברגר: טוב, קח עוד שתי דקות.

מר אבי גרובר: לא רוצה. זה לא צורה ככה.

מר יצחק רוכברגר: אבל תראה מה עשית.

מר אבי גרובר: סיימתי לדבר.

מר יצחק רוכברגר: תודה, הלאה. הערות נוספות.

מר אבי גרובר: המצב של בית העלמין נורא.

מר עידן למדן: לי יש שתי שאלות. אחת, אני דווקא כן חושב

שתכנית הפיתוח היא בסך הכל תכנית מבורכת.

מר אבי גרובר: 260 מיליון ש"ח, יש הרבה דברים טובים.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אתה מפריע?

מר עידן למדן: אין ספק, תמיד צריך לשאוף לעשות את התכנית

וצריך להוסיף ולקדם את התכנית, ויש בהחלט מה לקדם. אני בהחלט מסכים

עם מה שאבי אומר, אבל התכנית עצמה היא תכנית מבורכת עם הרבה מאוד

תכניות, הרבה מאוד דברים מתים והרבה מאוד דברים נכונים, והמשך של

פעילות שנעשתה. בהסתייגויות הידועות שלי, כרגיל בעניין מתקני הספורט

וכו'. לי יש שתי שאלות בעניין. אחת, במשך שנים אנחנו כן היינו מתקצבים

את התכנון של בית העלמין החילוני. במשך שנים זה היה הדבר שהיה לו

תקצוב לפחות ברמת התכנון. למיטב ידיעתי זה לא היה, לא נעשה עם זה דבר,

השנה גם המעט שתוקצב לצורכי התכנון לא מופיע. בנושא הזה היה תכנון,

אני סבור כן, שדווקא בשל ההשקעה הרבה בבית העלמין ודווקא בשל

התכנונים שלנו, זה הזמן היה גם לתת את המענה לאותו ציבור שמחפש שיטת

קבורה אחרת ואת האופציה הזאת. אני חושב שרמת השרון צריכה כמו בכל

מקום אחר.

מר יצחק רוכברגר: שקט, קלנר, די, נו באמת, תנו לו לדבר.

מר עידן למדן: הדבר השני, למיטב ידיעתי בבית אלה היינו

אמורים או היה מתוכנן להקים גם כן... נוספת לדבורה הנביאה. אני לא רואה

את זה מתוקצב, אבל בגלל שהתקציב השנה נבנה קצת אחרת, זאת אומרת

הוא נבנה על בסיס התוספת לשנה הקודמת, אז האם זה לא מופיע כי זה על

שנה שעברה או האם זה פשוט לא תוקצב? ואם כן, האם אפשר למצוא לזה

איזשהו פתרון ומענה תקציבי כבר השנה. אלה היו שתי ההערות.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה לענות ונסיים. אני לא יודע למה אני נופל כל פעם ברשת הזאת, אמרתי אני לא אענה אבל אני מחויב, כי זה דברים שנאמרים לפרוטוקול ואנשים יושבים וכותבים. אני אלך דווקא מגישתו של קלנר, החלטתי לצטט אותך.

מר גיא קלנר: הגיע הזמן.

מר יצחק רוכברגר: מורי ורבי, אלוהים ישמור לאן הגעתי, אותך אני צריך לצטט. העיר כל כך איכותית, עיר כל כך מתפתחת, עיר שהפכה את פניה במהלך 8 שנים, עיר שהולכת לשנות את פניה במהלך השנים הקרובות, עיר שלתפארת מדינת ישראל אנשים רוצים כל הזמן לגור ברמת השרון, ממותגת ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות, בלי לעשות אפילו קמפיין מיתוגי. שום כלום. אנשים רוצים, מתדפקים על הדלתות, רק לבוא לגור ברמת השרון. רק הבעיה שכרגע עוד לא הצלחנו לאשר את כל תכניות הבנייה שלנו. יחד עם זאת, אמרתי כל הזמן שאני רוצה לשמור על האופי של היישוב הזה, אופי של יישוב שהוא גם מושבה. על האופי אני מדבר, אני לא מדבר שהעיר תהיה מושבה כי היא לא, כי היא עיר. אני דווקא רוצה להתייחס לנושא שמבחינתי הוא קריטי, זה דווקא בנושא שביל האופניים. אני הולך שם כמה פעמים בשבוע. גם בשבת ובימי שישי, ואני רואה את האנשים שמחים, כיף להם, טוב להם. אתה רואה כחול, אתה רואה אותו שחור. מה לעשות. אתה רואה תכלת, אתה הופך אותו לשחור. חבל. אני רוצה שתבין דבר אחד. התחלנו תהליך שלקח המון זמן, עם הרבה עיכובים, בגלל אנשים בסיעה שלך שגרים ברחי האיה. גב' נעמי זוהר, שהיתה ראש הרשימה שלך, עם הסיעה שלך, אני לא יודע מה היא היתה שם בתוך העסק. סיעת בית הנכבדת. תקעתם את שביל ההליכה ואת הנושא של הכביש שאמור לצאת אל הפועל במהלך החודש הבא.

תקעתם את זה במהלך של שנים. הלכתי ובשיניים הצלחתי לשחרר את זה, ותודה לאל, שביל ההליכה בימים הקרובים ייסלל גם החלק האחרון שלו, והוא יושלם בסופו של תהליך עד לאזור המחנות ואחר כך אנחנו נמשיך אותו לכיוון אזור נווה גן, ואז זה יכול להתחבר גם כן לכיוון תל אביב. לוקח זמן, לא כל דבר אפשר לעשות בדקה אחת. מה לעשות. מי שתקע את ההתפתחות הזאת של השביל הזה זה גם היית אתה בהצבעות שלך נגד הכביש. נגד הכביש את תקעתם את זה ועודדתם את התושבים ללכת לבתי משפט והכל, והנה עכשיו, בחודש הבא, בעזרת השם, אנחנו יוצאים עם הדרך הזאת שנקראת דרך השרף, היא תהיה סלולה עם מסלולי הליכה, מסלולי אופניים מסודרים, רמפה. אני חושב שאני הולך להעלות את ערך הדירות של מי שגר שם, את ערך הבתים שם.

מר רפאל בראל: נכון. עם התאורה ו-

מר יצחק רוכברגר: חבל על הזמן, פאר היצירה. גם על זה יש לכם. עכשיו תשמע, אתה יודע מה, לך תראה את כמות האנשים שהולכת שם ומברכת ואומרת תודה על מה שנעשה שם. אז גם על זה להגיד לא? אתה יודע מה-

מר אבי גרובר: לא אמרתי לא. אמרתי שרמת השרון צריכה לפרוס על כל העיר שבילי אופניים.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: זה לא רק עניין של כסף. שקט.

מר אבי גרובר: היתה ועדה שהתכנסה וראש העיר החליט שלא נוגעים במדרכות.

- מר יצחק רוכברגר:** סליחה, דיברת.
- מר אבי גרובר:** לא היה פה שולחן פתוח, שולחן עגול בנושא של אופניים?
- מר יצחק רוכברגר:** על מה אתה מדבר?
- מר יעקב קורצקי:** מה זה קשור למדרכות?
- מר יצחק רוכברגר:** מה הקשר בכלל?
- מר יעקב קורצקי:** אתה לא יודע מה זה. זה אני סובל ממנו כל פעם בוועדת מכרזים.
- מר אבי גרובר:** אמרת 'אני לא רוצה שיגעו יותר במדרכות', נכון או לא נכון?
- מר יצחק רוכברגר:** על מה אתה מדבר?
- מר אבי גרובר:** על אופניים. הוא שאל אותי.
- מר יצחק רוכברגר:** דבר מדויק. סליחה, אני אסביר לך, אתה לא יודע מה שאתה מדבר גם כן. תקשיבו דקה. לדבר שטויות אתה אלוף.
- מר יעקב קורצקי:** שלוש שנים כבר אני אומר לכם את זה, אתם לא רוצים להאמין לי. שלוש שנים אני טוען את הטענה הזאת ולמדן משתדל להיות כמוהו ולא מצליח, הוא עוד לא הגיע לרמה שלו בשטויות.
- מר עידן למדן:** אני משתדל לדבר דברי טעם, יקירי.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, תנו לי לדבר. אני לא אשכח ציטוטים של חבריך, מר גרובר. חבריך סיעת בית. כשנלך לבחירות אני אזכיר לאנשים

שדיברתי על זה במליאה. ששביל ההליכה צריך להיות שביל הליכה. לא שביל הליכה, שביל הכורכר. שהוא לא צריך להיסלל. והיתה טענה שבזמנו, כשרמת השרון הוקמה, זה היה שביל של גמלים וחמורים. ואלי בר עוד ציטט את זה ואמר: 'צריך להשאיר את זה ככה'. איפה הגמלים? איפה החמורים? מה, אנחנו בימי הביניים? עשו לי טובה.

מר אבי גרובר: חמורים לא חסר.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אמרתי. מה זה קשור? זה קשור לצביעות. באו לי, אתה יודע איזה הזויים היו, כל אחד בא לי עם איזה רעיון, רצו בעוד 80 שנה להביא את האולימפיאדה. אמרתי למאיר דורון ז"ל: 'תתחיל למכור כרטיסים, אולי אתה גם כן תשריין לך כרטיס'. זה היה אז. באו עם רעיונות הזויים, העיקר לבוא בשם הרעיונות. בסדר, לא משנה. בקיצור, שביל ההליכה יושלם, גם את רומא לא בנו ביום אחד ואנחנו בונים את העיר הזאת ואני גאה על מה שאנחנו עושים. אני מדבר אמנם לפרוטוקול, ועם כל הכבוד, כשאני קם בבוקר כל יום אני קם עם חדות יצירה ואני נהנה ממה שנעשה ואני יודע על מה שהולך להיעשות, ולכן בסופו של דבר, לא פלא באמת שאנשים מתדפקים על הדלתות ורוצים לבוא לגור ברמת השרון, על כל הרבדים. גם פעילויות וגם פיתוח.

לנושא של בית העלמין החילוני – שנה שעברה כשדיברנו על התקציב, אתם העליתם את הנושא הזה ואני אמרתי לכם שאין לנו שטח לעשות את בית העלמין החילוני שרציתם, ולכן גם זה ירד מהתקציב, כי אין לי איפה לעשות אותו. יתירה מכך, קבורת השדה, הווה אומר קבורה רגילה, אנחנו כרגע הכשרנו משהו כמו 5,000 מקומות קבורה, אנחנו נמצאים בעיצומו של שדרוג בית העלמין, זה לוקח גם זמן, כל התהליכים האלה של הבינוי, ואנחנו צריכים גם לעשות קבורה בקומות, שהיא במעטפת. אין לנו שטחים לזה.

אמרתי לך ואני גם אומר, אם תצליח לייצר שטח לטובת הדבר הזה אז נוכל לדבר על זה. אין לנו שטח. עידן, אין.

מר רפאל בראל: סליחה, הוא מדבר כמו בערים אחרות. אני לא מכיר הרבה ערים שיש בהן קבורה חילונית.

מר יצחק רוכברגר: אין. יש בכמה. הלאה.
(מדברים ביחד)

???: לא יקום פה, עידן.

מר אבי גרובר: יש לי שאלה קטנה על בית העלמין. במסגרת הכסף שאנחנו מאשרים פה, כל המתחם היום, שאיך שאתה נכנס שם, הכל ייסלל...
(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה שיובן דבר אחד, לגבי בית העלמין בכלל, אם אנחנו כבר מתייחסים. בית העלמין, יש לנו חובה לכבד גם את המשפחות וגם את כבוד המת. אנחנו חייבים לעשות את זה. בית העלמין נמצא בתהליך של שדרוג, כולל הכניסה. יש לי בעיה עם היציאה, שעדיין אנחנו נצטרך בשנים הקרובות לנסוע סביב דרך בית עלמין ירקון, בגלל שאנחנו לא נכנסים לתכניות מע"צ. ניסיתי לסדר את הדבר הזה, זה קשה מאוד. אבל בית העלמין הזה באמת יהיה בית עלמין ראוי, מכובד, נעים, כולל כניסה/יציאה נורמלית. ואני הנחיתי את ולדימיר לעשות את זה.

מר אבי גרובר: איך אומרים בפרסומת? 'אל תמהר'.

מר יעקב קורצקי: שנייה, הנה, סתם דוגמה קטנה. מתי פעם אחרונה היית בבית העלמין?

מר אבי גרובר: יום שישי האחרון.

מר יעקב קורצקי: במורשה?

מר אבי גרובר: יום שישי האחרון הייתי, מה לעשות.

מר יעקב קורצקי: אנחנו היינו שם בסיוור עם השר, הוא התפעל מבית העלמין שלנו.

מר יצחק רוכברגר: לא, עדיין צריך.

מר יעקב קורצקי: עדיין, בטח שתמיד צריך להשתפר.

מר יצחק רוכברגר: לא צריך. הלאה, הנושא הבא, דבורה הנביאה. שאלת שאלה לגבי הבניין בדבורה הנביאה, לגבי הקומה השנייה. זה לא במקרה שזה לא נמצא בתקציב, זה לא ייבנה. אני צריך לעשות את החשבון שלי של איכות החיים של התושבים, והמקום מאוד צפוף. לעשות שם בינוי נוסף על מנת להכביד על הפעילות, שהפעילות שם והתנועה שם לא מוסדרת, אני בבעיה. אני אביא לוועדת תכנון ובנייה את הבניין של בזק שם, שמציעים שם. לא במקרה זה ירד, כי אני חושב שזה לא נכון כרגע להכביד שם עומסי תנועה בלתי נסבלים. זה פשוט לא סביר.

מר עידן למדן: הולך להיבנות שם בניין.

מר יצחק רוכברגר: נכון. אבל אני רוצה חניות.

גב' שירה אבין: אנחנו גם עושים עכשיו סקר תחבורה, ורק כשתהיה תכנית אב לתחבורה נוכל לטפל בזה.

מר יצחק רוכברגר: רק אחרי זה, כן. לגבי רח' סוקולוב, ראוי שישנה

את פניו. לא רק סוקולוב, אבל סוקולוב בעיקר, גם בגלל שהוא היום קצת מפגר אחרי רח' אוסישקין וצריך לעשות איתו איזה מתיחת פנים נורמלית חדשה, רעננה. מה הבעיה שלנו בסוקולוב? הבעיה שלנו בסוקולוב זה שבזמנו ישבנו עם שנקר, ונדמה לי עם הטכניון, והבאנו תכנית מסוימת, שהיא לא בדיוק ישימה. למה? כי צריך כאן השתתפות ושותפות גם של בעלי העסקים וגם של בעלי הדירות.

מר שרגא קירשנר: וגם היה עניין הרכבת הקלה.

מר יצחק רוכברגר: נכון, היה את הנושא של המגבלה של הרכבת הקלה בתוך העניין הזה והעסק הזה נתקע. הרי בזמנו כשרגא התמנה לסגן ראש העיר, אחד הנושאים המרכזיים ששרגא נתבקש לטפל זה להקים מינהלת להתחדשות עירונית ולטפל גם ברח' סוקולוב. שרגא עובד כרגע על תכנית שהוקצה לה כרגע מיליון ₪ לצורך תכנון, על מנת להוביל מהלך שסוקולוב ישנה את פניו בדרך של רעיון של פינוי בינוי או רעיון אחר, הוא יביא את ההצעה הזאת לוועדת התכנון והבנייה ולעירייה, ולאחריה אנחנו נתחיל להתקדם. אבל בהחלט סוקולוב נמצא גם על הפרק.

מר שרגא קירשנר: זה תמ"א 38 על כל העיר, כאשר סוקולוב-

מר יצחק רוכברגר: תמ"א 38.2 אמרת לי.

מר שרגא קירשנר: לא, אני רוצה על סוקולוב לעשות תמ"א 38. על תמ"א 38 היה מכרז ונבחר ארכיטקט מבין 4 הצעות על סמך מחיר ויכולת, והוא הולך לבצע את הבדיקה על כל רמת השרון לגבי תמ"א 38, ונעשה סקר-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו חד משמעית, אני חושב שמבחינת תקציב הפיתוח, היקפי העבודות המתוכננים בעיר הם היקפים חסרי תקדים גם

השנה. לא ניתן לעשות מהפכה ולפתור את כל בעיות העולם. יש לנו זמן, אנחנו חייבים לעבוד גם כן מושכל. כי יש לנו גם בעיות טכניות שאתה לא יכול לסגור את כל הרחובות במכה אחת. אין שום היגיון לעשות את זה. לכן, הרי אני לוחץ כל הזמן, ולדימיר אומר: 'למה אתם לא עושים את זה?' אי אפשר לסגור את כל הרחובות, המשטרה לא נותנת לסגור את כל הרחובות. לכן התושבים, כשאתה עושה, אז פתאום כועסים למה פתחת. אבל אנחנו משתלטים על העניין הזה, ואני מאמין שעד לסיום הקדנציה אנחנו נשלים כמעט, אם לא יותר, משהו בסביבות ה-90% מעבודות הפיתוח בעיר, עם עבודות מים, ביוב, כל מה שרק צריך, מדרכות וכל הדברים. עכשיו אני רק אענה לך משהו לגבי תכנית, דיברת על תכנית אב לאופניים, אמרת לי שאתה היית בישיבה ואמרת שאתה לא מוכן לפתוח את המדרכות. אני אומר לך שאני אמרתי. בוא אני אסביר לך מה היה. יש יועצים, הלכנו ופיתחנו את העיר, עשינו את השדרה בויצמן, עשינו את השדרה בביאליק, עשינו רחובות, פיתחנו דברים. יום בהיר אחד הביאו מתכנן שיעשה תכנית אב לאופניים. בסדר גמור, אין בעיה. ישבתי עם המתכנן ואמרתי למתכנן דבר אחד, כשהוא הביא לי את התוצאות. חבר'ה, אני רוצה להבין, אני אומר להם. אני השקעתי מיליונים. העירייה השקיעה מיליונים בפיתוח של מדרכות, כבישים, תשתיות והכל. הלכו ועשו לי מיפוי על אותו מקום שעשינו שם את הפיתוח, עכשיו הם אומרים לך: 'לא, תהפוך את זה ועכשיו תעשה את זה שביל לאופניים'. תגיד לי, מה, אנחנו בחלם? עם כל הכבוד, שבילי אופניים אנחנו נייצר אותם במעטפת, איפה שהתחלנו עכשיו, ובמדרכות חדשות שלא נגענו נעשה את הדבר, או בפארק יהיה לך גם. לכן, זה לא הגיוני, זה פשוט דבר לא סביר. לכן, כשזורקים צריך לדעת מה היה פה. להביא לי יועצים שנותנים לך ייעוץ שלא מתאים למציאות, סליחה, עם כל הכבוד. עכשיו אני רוצה לבשר דבר נוסף: בשבוע הבא, השבוע היה צריך להיות אבל ירד גשם אתמול, מתחילות

העבודות במרץ לפארק בתע"ש. אנחנו במהלך עבודות של שנה, המתקנים, הכל יהיה מוכן שם, יהיה פארק של 41-42 דונם לתפארת רמת השרון. חבל על הזמן, זה פארק מפה להודעה חדשה. אז יהיה גם פארק ויהיה גם כביש בדרך השרף שאנחנו הולכים עכשיו לייצר אותו ולעשות אותו, וגם שבילים.

!!!: בנווה גן משקיעים הרבה כסף.

מר שרגא קירשנר: תהיה שם שכונה מדהימה. אבי, אתה ביקשת סדר עדיפויות. התכניות שהיום מתבצעות בעיר, מה שראש העיר מוביל מדיניות, הן מאוד מורכבות. השלבים לא ניתנים לקבוע, מכיוון שפעם אחת יש אישורים של מינהל ואחר כך צריך לרוץ פתאום לשר התחבורה. הדברים הם מאוד מורכבים, למרות שיש מנהלים לכל הפרויקטים ויש מינהלת מאוד יעילה, מינהלת מקצועית של המועצה. לכן הדברים מאוד מורכבים. אני חושב שסדר עדיפויות יותר יעבב. צריך לעבוד בצורה משולבת.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר.

מר אבי גרובר: כל הכיתות שפה...?

גב' פרח מלך: לא, אני לא יכולה באמצע שנת לימודים.

מר יצחק רוכברגר: הכיתות שצריכים לעשות ייבנו. מה שצריך דחוף לעשות ייבנה. אני מבקש לאשר את תקציב הפיתוח ע"ס 236,700,000 ₪.

מר גיל גורדון: כולל העדכונים של ועדת כספים.

מר יצחק רוכברגר: כולל העדכונים של ועדת הכספים שהיתה, לשנת 2012. מי בעד?

מר שרגא קירשנר: העדכונים בתוך התקציב.

מר גיל גורדון: כן.

גב' פרח מלך: 6.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? מי נמנע?

גב' פרח מלך: 2 נמנעים.

החלטה מספר 31: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 6, נמנעים – 2) לאשר את תקציב הפיתוח לשנת 2012 ע"ס 236,700,000 ₪.

מר אבי גרובר: אני מצביע נמנע. עוד פעם, אני לא נגד הפרויקטים שנמצאים פה. בגלל הערות שאמרת, אני חושב שהיה אפשר לעשות חלק מהדברים האלה.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה לכם.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2012.

החלטה מספר 30: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 7, נגד - 2) את תקציב העירייה לשנת 2012 ע"ס 339,483,000 ₪.

2. אישור תקציב פיתוח לשנת 2012.

החלטה מספר 31: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 6, נמנעים - 2) לאשר את תקציב הפיתוח לשנת 2012 ע"ס 236,700,000 ₪.